

TKP MK Plenumu toplandı

Türkiye Komünist Partisi MK Plenumu'nun tam da Tercüman'ın «TKP çöktü» diye manşetler attığı bir zamanda toplandı açıklan-
dı. TKP MK'nin, TKP'nin Sesi Radyosu'nda açıklanan bildirisinde, Plenum'da 12 Eylül darbesinden sonra TKP'nin savaşım deneyimlerini gözden geçirdiği ve önünde duran görevlerin saptandığı belirtiliyor.

Bildiride her şeyden önce anti-empyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şövenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorununa dikkat çekiliyor. İşçi partileriyle, Kürt ulusal hareketinin belirli bölümleriyle, yurtsever subaylarla, anti-empyalist eğilimli dinsel kesimlerle, Atatürkçülerle eylem birliği ve bağlaşıklık olanak-

ları vurgulandı.

Bildiride Plenum'un örgüt ve kadroları korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldığı açıklanıyor.

Bildiride, Türkiye'deki komünistler, demokratlarla kardeşçe dayanışma duyguları dile getiriliyor, tüm yurtseverler selamlanıyor. TKP, Türkiye demokratlarıyla dayanışmasını gösteren tüm komünist partilerine, uluslararası demokratik güçlere teşekkür ediyor. Bildirinin tam metnini 5. sayfamızda okuyabilirsiniz. Aynı sayfada okurlarımıza ayrıca TKP MK'nin ATILIM'da yayınlanan 15 Haziran 1981 tarihli bildirisini sunuyoruz.

TKP çöktürülemez !

İşbirlikçi güçler kendi vatan hainliklerini TKP'ye saldırıyla gözden kaçırarak, demokratları kırmak istiyorlar

Tercüman, Hürriyet ve diğer bujuva basınında Temmuz sonlarında «TKP'nin çöktüğü», «işçilerin hepsinin toplanacağı» vb. gibi haberler çıktı. Tercüman'a bu uydurmaları bir kez basmak yetmedi, yeniden işittir. Ağustos ortasında bir daha manşet yaptı. Ergün Göze gibi MHP militanları da buna sarıldılar, o gün bugündür durup durup TKP'ye saldırıyorlar. «Son iyisine dek toplanmadır» diyorlar.

TKP'li diye 2 bin insanı zindanlara doldurdularını ilan ediyorlar. Bu suçuz insanlara en akıl almaz işkenceler yapıldığı, çoğunun komada hastaneye kaldırıldığı bildiriliyor. İşkenceyle insanlara, emelçile-re sahte imzalar imzalatmaya, sahte belge-

lerle TKP'nin ne kadar «korkunç», «terörizm» ve de «Rus ajanı» olduğunu ispatlamaya çalışıyorlar.

TKP, «ulusal surları» Moskova'ya satmış. Bu yöntem yeni değildir. Büyük Ekim Devrimi'nden bu yana her zaman burjuvazi komünistlere aynı yöntemle saldırıyor. Bunları «ulusalsız» dedikleri nedir? Kimin kime karşı sınırdır? ABD'nin yurdumuzun dört bir yanına yerleştirdiği üster, atom bombaları mıdır bu «surlar»? Pansel parsel Amerikan'a satılmış olan yurdumuzun da hangi «ulusalsız» arlan kalmıştır? Ulusal zenginliklerimiz, madenlerimiz, petrolümüz kimler kime peşkeş çekiyor? Hazine-

Arkası 7. sayfa

Kurtuluş

Sayı: 240 5 Eylül 1981 Avrupa'da Türkiyeli İşçilerin Gazetesi Masrafı: 1.-DM

12 Eylül DORTMUND Yürüyüşü'ne katılalım

Yürüyüş saat 11.30'da, Westpark/Rittershausstr. den başlayacak, saat 13.00'de Alter Markt'taki mitingle sona erecek.

12 Eylül 1980 dar tesi 1.yıldönümünde F.Almanya'daki işçilerimiz, aydınlarımız, F.Alman demokratik güçleri tarafından protesto ediliyor. Aynı yönde protesto eylemlerinin tüm diğer Batı Avrupa ülkelerinde de düzenlendiği bildiriliyor.

Türkiye'yi bunalımdan çıkarmak iddiasıyla başa gelen cuntta bunalımı daha da keskinleştirdi. Binlerce küçük üretici batırılıyor. Yüzbinlerce işçi, memur açığa mahkum edildi. Pahalılık, TL'nin değer kaybetmesi önlenemedi. Dış borçlar 24 milyar dolara çıktı. İşsizlik çığ gibi büyüyor. Özal toplu işten atmalara konan her türlü kısıtlamayı kaldırmaya hazırlanıyor. Ulusal endüstri boğuluyor. Ülke ekonomisi tamamen emperyalist tekellerin kontrolüne bağlanmak isteniyor.

Cunta terörü önlemek bahanesi ile geldi. Ama terörle hiç bir ilişkisi olmayan, terörizme karşı savaş vermiş olan ilerici, demokratik örgütlere, sendikala-

ra vurdu. DİSK yöneticileri, çeşitli dünya görüşünden binlerce yurtsever zindanlarda çürütülüyor, işkenceye çekiliyor. Tekelci patronlar daha baskıcı, anti-demokratik bir devlet, anayasa sistemi kurmak devletin tüm mekanizmalarını kontrol altına almak, iktidarlarını uzun süre için garantilemek istiyorlar. Gericiğin bu saldırısına birlikte karşı çıkalım. Türkiye demokratlarıyla dayanışmamızı yükseltelim.

Dortmund'da yapılacak 12 Eylül'ü protesto yürüyüşünü Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi düzenliyor. Bu Girişim'de F.Meclis parlamenterisi Klaus Thüsing, işçi temsilcileri Karl-Heinz Stommel, Peter Heinrich, Prof.Dr. Klaus Liebe-Harkort, papaz Michael Höhn gibi tanınmış kişiler bulunuyor. Yürüyüşü destekleyen örgütler arasında FİDEF, DİB-FAK, Kürt Halkevleri, KKDK, Gerçek'le Dayanışma Komiteleri-Avrupa bulunuyor. Gazetemiz Kurtuluş işçilerimizi bu büyük eyleme katılmaya çağırıyor.

Nötron bombasına hayır !

Reagan yönetiminin barış düşmanı kararını dünya halkları dev protestolarla karşıladılar

6 Ağustos 1981 günü tüm dünya halklarının Hiroşima ve Nagazaki'ye atılan bomba-yı bir kez daha lanetledikleri gün; Reagan günümüzün en korkunç silahı Nötron bombasının üretimine geçildiğini açıkladı. Hü-kümetler, parlamenterler, partiler, sendikalar, demokratik örgütler, dinsel kuruluşlar, banıştan yana olan tüm insanlar bu karar lanetlediler ve yığmsal protesto hareketleri-ne giriştiler.

Nötron bombasının üretilmesi konusunda bildirildiği gibi ilk adımı Carter atmış, barış hareketinin gücü onu geri çekilmeye zorlamıştı. Dışişleri Bakanı Haig ise bu yılın Şubat ayında, Nötron bombasının Batı Avrupa'ya yerleştirilmesini söyleyerek ilk sinyali vermiş, baş gücünden gelen tepkilerden sonra «zaten bu ABD'nin resmi ka-rarı değil» diyerek sözlediklerini geri almış-tı. Ancak ABD atom endüstrisi tekelleri bir

an önce Nötron bombasının seri üretimine geçmesini istiyordu. ABD bu arada boş durmadı. Nötron başlıklar çoktan üretildi, bir kaç saat içinde Avrupa'ya gönderilebile-

Arkası 7. sayfa

İşçi sınıfının yılmaz savaşçı, İleri-İş Genel Başkanı Kemal Türkler'i, MHP'li faşistler tarafından öldürülüşünün 1.yılında saygıyla andık. Yurt dışındaki işçilerimizin düzenledikleri anma toplantılarından haberler 8. sayfamızdadır.

YORUM 12 Eylül'ün 1. yılında

12 Eylül 1980'den bu yana bir yıl geçti. Bu bir yıl-daha darbenin hemen ardından söylediğimiz gibi- tekellerin, tüm halka karşı sömürlerini yoğunlaştırma, devlet mekanizmasına tamamen egemen olma, «ayakbağı» olan demokratik hakları kısıtlama, daha baskıcı, daha anti-demokratik, yürütmenin daha ağır bastığı bir devlet mekanizması oluşturma planlarının uygulanması ile geçti. Cunta bu plan-ların önemli bir kısmını gerçekleştirdi. Sendikalar, demokratik yığın örgütleri kaldırıldı, ama patron örgütleri TİSK'ler, TÜSLAD'lar, MESS'ler, Anadolu Klüp'leri tır tır işiyorlar. İşçilerin kudem tazminatı, toplu sözleşme, grev hakları da tamamen kaldırıldı, ya da iyice kısıtlandı, ama patronların zam üstüne zam yapmalarına, işçilere olmadık ziyeti yapmalarına, işten atmalara ses çıkarılmıyor. Hatta Özal bu konudaki en küçük kısıtlamaları da kaldırma zamanının geldiğini açıklıyor. Kredilerin serbest bırakılmasıyla, yeni vergi yasasıyla, düşük taban fiyatlarıyla esnaf, küçük atölye, işletme sahipleri, küçük orta köy üreticileri iflasa sürükleniyor. Yüzbinlerce, milyonlarca küçük

Arkası 7. sayfa

FREIHEIT FÜR DIE GEWERKSCHAFTEN UND DEMOKRATEN IN DER TÜRKEI!
SCHLUSS MIT DER UNTERDRÜCKUNG DES KURDISCHEN VOLKES!
WEG MIT DER MILITÄRDİKTATUR!
TÜM SENDİKACI VE DEMOKRATLAR SERBEST BIRAKILSIN!
KÜRT HALKI ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!
ASKERİ DİKTATÖRLÜGE HAYIR!

Demonstriert mit uns am
12. September 1981 in Dortmund
Treffpunkt: 11.30 Uhr - Westpark/Rittershausstraße
Kündgebung: 13.00 Uhr - Alter Markt

Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi'nin 12 Eylül yürüyüşüne çağrı bildirisi:

«Türkiye'de bir yıldan beri askeri cuntta iktidardadır. İnsan haklarının en kaba biçimde ayaklar altına alınması gün-gün yok. Artık, anayasa grev ve toplantı hakları, basın özgürlüğü ortadan kaldırılmıştır. Parlamento dağıtılmış, politik partiler yasaklanmıştır. Sendikacı ve demokratlar takibata uğruyorlar. Kürt halkı, kanlı bir biçimde baskı altına alınıyor. Binlerce demokrat ve cuntta muhalifi tutuklu durumda, zindanlarda işkenceye geçiyor. 52 sendika yöneticisi için ölüm cezası isteniyor. «Kurucu Meclis» in çalışmaya başlaması da bu durum değişmeyecektir. Cunta tarafından tayin edilen üyeler, cuntaya bağlı oldukları için, demokratik bir gelişimi başlatamayacaklardır. Federal hükümet bu kanlı rejime ekonomik ve askeri yardım yapıyor. Amerikan hükümeti, Türkiye'yi Orta Doğu'da kendi atlama tahtası yapmak, orada çevik kuvvetler ordusunu kullanmak istiyor. Bu olgulara dayanarak FAC'deki Alman ve yabancı demokratlara sesleniyoruz:

12 EYLÜL 1981, CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 11.30'DA DORTMUND'DA

yapılacak yürüyüşe katılın !
-Abdullah Baştürk ve tüm tutuklular, demokratlar serbest bırakılın !
-Türkiye'de demokratik hak ve özgürlükler yeniden kurulmalı !
-Kürt halkı üzerindeki şövenist baskılara son !
Federal hükümete şu istemlerimizi yöneliyoruz:
-Askeri cuntaya yapılan her türlü yardım hemen durdurulsun !
-Türkiye'de baskıya uğrayan demokratlardan yana aktif girişim !
-Faşist «Bozkurtlan» ve bunların yan örgütlerinin, özellikle «Türk Federasyon» ün derhal yasaklanması, tüm tanınmış Türk faşistlerinin yurtdışı edilmesi !
-Türk ve Kürt demokratları için sınırın hakkı sınırlanmaz !
Biz Türk ve Kürt demokratlarının şu istemini vurguluyoruz:
-Türkiye'de askeri cuntta yıkılmadan demokrasi kurulamaz !

1 Eylül barış eylemlerine işçilerimiz de katıldı

Anti-savaş günü 1 Eylül 1981'de tüm dünya barış güçleri ABD'nin Nötron bombasını üretmesine, Batı Avrupa'ya orta menzilli Amerikan roketlerinin yerleştirilmesine, silahlanma yarışına, savaş ve faşizme karşı dev eylemlerle seslerini yükselttiler. Batıberlin'de DOB'ye bağlı sendikaların düzenlediği yürüyüş ve miting 50 binin üstünde derçokrat katıldı. Aynı gün tüm diğer Batı Avrupa ülkelerinde de dev yürüyüş ve mitingler yapıldı. Baş gücleri 1 Eylül'den önce de bütün yaz boyunca aynı istemler doğrultusunda eylemler yürüttüler. 29 Ağustos'ta Batıberlin'de 50'ün üstünde örgütün düzenlediği eski Reichstag önünde

barış konserine 60 bin insan katıldı. Batıberlin ÖTV Sendikası'nın 24-28 Ağustos 1981 tarihleri arasında yürüttüğü barış haftası büyük ilgi gördü. Bu barış haftası çerçevesinde bir toplantı da Türk Merkezi'nde yapıldı ve yabancı sendikacılarla yapıldı. Avrupa'daki işçilerimiz tüm bu barış eylemlerinde yerlerini aldılar, barış için, Türkiye'de demokratik hakların, tutuklu yurtseverlerin dayanışmasını güçlendirilmesi için seslerini yükselttiler. NATO'nun Türkiye'yi Ortadoğu'nun jandarması yapma, komşularına karşı bir provokasyon yasasına dönüştürme planlarına barış ve demokrasi istemiyeli karşı çıktılar.

Güçlerimizi birleştirelim !

F.Almanya'da Kemal Türkler'i anma toplantılarında FİDEF adına yapılan konuşmanın bir bölümünü okurlarımıza sunuyoruz:

Yurt dışındaki MHP Oyuncuları

Bugüne kadar MHP'liler tarafından yurt dışında uygulanan taktik askeri cuntanın desteklenmesi ve böylece faşistlerin üzerine gidilmesinin önlenmesi, MHP davasıyla işler değişti. Cuntanın desteklenmesi için yürütülen düzenlenilen şimdiki desteklerini çektilerini açıklıyorlar. Temmuz'un ilk haftasında tüm FAC'de dağıtıldığını tahmin ettiğimiz bir bildiri bu yeni gelişmeyi açıkça yansıttı. Açık isim vermemekle birlikte içeriğinde «Milliyetçi lider» Alpaslan Türkeş'in ve MHP yöneticilerinin yarınlarına karşı çıkılıyor ve bildiri şöyle sona eriyen:

«Devletin yaşama felsefesine bağlı olanların, Devlet ve demokrasiye inançla sahip çıkarılmanın temsil vasfını kaybetmekte olan mevcut yöneticilerden her türlü maddi ve manevi desteğini çekiyoruz. Başlan dönümü olanlara ve komünistlere taviz olsun diye millî direnci emek gibi tehlikeli bir oyuna girişlere karşı kesin bir tavır alıyoruz.»

Bildiride imza olarak şu cümle var:

«Millî devlet ve demokrasi yolunda birlik cephesi.»

Faşistlerin böyle bir taktik değiştirmesine zorlayan neden MHP'nin yarınlarına ve faşist terör odaklarının açığa çıkmasıdır. MHP'nin yurt dışında örgütlenmesini yapan ve işkâlleri bu dosyalardaki belgelerle açıkça saptanan «Türk-Federasyon'un» kapatılması yönünde girişimlerimiz yoğunlaşmamız bu bildirinin altına açık imza atmalarını engellemiştir. Birlik Cephe'si'ni açık isimlendirilen bu çağrının arkasındaki MHP'li faşistlerden beklediğimizdir.

Yine bu bildiri bir gereği daha vurgulamamız için somut bir örnek tir. Cunta içindeki farklı görüşler, farklı uygulamalar ve açıklamalar getirmektedir. Bizim bu gelişmeleri çok iyi saptamamız ve ana hedefi buna göre belirlememiz, genel emellerden kaçınmamız gerekmektedir. İşbirlikçi tekeli sermayenin en gerici kesimleri yurt içinde ve yurt dışında yoğun bir çalışma içindedir. Bunlar etkinliklerini arttırdıkları ölçüde ilerici ve demokrasi güçlerine saldırılar daha da yoğunlaşacaktır. Peki ne yapmalıyız sorusuna bizim yanıtımız nedir?

Birleşmeliyiz!

FAC'deki Türkiye'li ilerici örgütler cuntayı farklı olarak değerlendirmiyorlar. Bu durum anlaşığımız alanlarda birlikte hareket etmemizi

engellemeli. Eylem birliği ve karşılıklı diyalog ile ayrıntıllık giderilebilir. Bu farkı derlendirmeler şimdiki aydınlaşmış noktayı oluşturmaktadır. Biz bu farklılıkların küçümsemiyoruz. Ama asıl önemli olan giderek yoğunlaşma eğilimi gösteren saldırılara karşı birlikte eylem gerçekleştirilmektir. Güncel görüşümüz budur.

Birlikte hareketimizi zorunlu kılan azımsanmayacak kadar ortak noktalarımız vardır. Bunların bir kısmı ilimizdeki demokrasi güçleriyle dayanışmaya yönelik, diğer bir kısmı yaşadığımız ülkeye yöneliktir. Barış savagısı, işyerlerinin korunması, konut ve eğitim sorunları, yabancı düşmanlığı ve gerici, faşist örgütlerin saldırılarına karşı birlikte eylemler düzenleyebiliriz.

Şu olguyu dikkate almak zorundayız: Özellikle terörün sınırlandırılması halk arasında belirli bir rahatlama yaratmıştır. Öte yandan sürüp giden baskı ve tutuklamalar, halkın ve özellikle işçilerin yaşam koşullarının gittikçe kötüleşmesi bu sorunları ele alacak çıkışlara yönşel bir destek sağlayabilir. Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmek için somut hedefler koyabiliriz. Bunlardan biri işkencelerle karşı çıkmaktır.

Türkiye'de işkence yapıldığını askeri cunta'da kabul ediyor. Ama bekliyor. İşkence yapılanları cezalandırıyor diyor. Bununla ilgili somut örnekler de var. Bir kaç işkencenin cezalandırılması bugün işkence yapıyor demek değildir. Üstelik şu konuyu cezalar bir ceza sayılmayacak kadar hafiftir. Adana'da, Ankara'da, Çanakkale'de, Diyarbakır'da, Gebze'de, Giresun'da, Gölcük'de, İstanbul'da, İzmir'de, Kocaeli'de, Mersin'de, Samsun'da, Söke'de, Tarsus'da, Trabzon'da, Van'da işkence yerleri ve işkencecilerin isimleri çeşitli yerlerde yayınlanmıştır.

İlerci ve hatta ilçelere kadar yayılan işkenceyi bir yanda en geniş yayınlara duyurmak, diğer yanda uluslararası kuruluşlara, Avrupa Konseyi'ne ve diğer kuruluşlara ilemek önmüzdü de sanır bir görevdir. İlerici basının susturulması, ilerici katalanlara ağır sansür uygulanması sonucu işkenceciler geniş yayınlardan yeterince bilinmiyor. Tek tek örgütlerin gerek kadro sorunu, gerekse mali sorunları bunların yaygınlaştırılmasında sınırlı kalmaktadır. Oysa güncelimizden birleştirilmesi bu yarıca ve önemli görevin yerine getirilmesinde daha geniş olanaklar yaratacaktır. Böylece daha geniş yayınlara bu istek çevresinde örgütlenemiz kolaylaşacaktır. Hiçbir ilerici, yurtsever, demokrat işkencelere karşı sessiz kalmaz.

İlerici ve demokratlar, komünistlere, Kültür yurtseverlerine yönelik

baskı ve işkencelere son verilmelidir. Terörün baş sorumusu olan MHP yöneticilerinden onlara iş birliği yapan AP yöneticilerinden hesap sorulmalıdır. Faşistlerin ordu içindeki suç ortakları açığa çıkarılmalı, 1 Mayıs 1977'nin suçluları cezalandırılmalıdır.

Dayanışmayı yükseltelim

Tutuklularla ve aileleri ile dayanışmamızı yükseltelim.

Yaşamlarını emekçi halkın çıkarlarının savunulması yolunda yiğitçe savaşarak sürdüren işçi, öğrenci, aydın tüm ilerici, demokrat tutuklularla ve onların eşleriyle, geride bıraktıkları maddi ve moral dayanışmamızı yükseltmeliyiz. F.Almanya'da yakınlarda tutuklu olanlarında içinde olacak geniş bir maddi dayanışma örgütlenebilir. Böyle bir örgütlenmeyi tek bir örgütün bütün olanaklarını da kullanarak başanıyla yürütmek. Ama hep birlikte güçlü kampanyalar açabiliriz. Tutuklanılanların terleli ilişkili olmadıkları, işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunduklarını anlatmalıyız. Tutuklu bulunan tüm demokratlar serbest bırakılmalıdır. DİSK yöneticileri serbest bırakılmalıdır. DİSK apımalıdır. TÜRK-İŞ içindeki sendikaların serbestçe çalışmasını engelleyen tüm uygulamalar durdurulmalıdır. Sendikalara konan yasaklar kalkmalıdır.

Vatandaşların çıkarılmaları durdurulmalıdır. TİP genel başkanı Behice Boran'ın ve TOB-DER genel başkanı Gültekin Gazioglu'nun yurttaşlık çıkarılmaları geri alınmalıdır. Hiç kimse zorla vatandaşlık çıkarılmamalıdır.

Yaşamını işçi sınıfının, en başta sendikal birliği için yitirmiş olan K.Türkler'i anmak, ona ve diğer yürütüklerimizde sahip çıkmak bu görevlerin başlanılmasıyla olacaktır.

Değerli Konuklar, Değerli Arkadaşlar İşçi sınıfını ve temel demokratik hakları hedef alan saldırılara karşı, demokrasi ve ulusal bağımsızlık için, halkımızın yaşamsal çıkarlarını savunmak için, daha ileri adımlar atmalyız. Hiç şüphesiz tüm örgütler kendi olanakları ve güçleri ölçüsünde bu güne kadar çeşitli çalışmalar yaptılar. Hepimiz eylem birliğinin savunucusu. Savunucumuz. Ama artık bunu soyut bir istem olmaktan çıkarmalı ve somut olarak yaşama geçirmeliyiz. Baskılar, tehditler hiç birimizi yıldıramadı. Yıldırılmayacak. Biz işçi sınıfının, halkımızın mücadele azmine, yeteneklerine güveniyoruz. Eksik olan yazımız gücümüzü birleştirememiş olumuzdur. Bu eksikliğimizi giderecek eylem ve gücümüzü sağlayacağız. Bu kara bulutları dağıtacak güç bizim gücümüzdür. Aydınlik ve mutlu günlere giden yol birliğimizin sağlanmasından geçmektedir. Bir kez daha ve tüm gücümüzle haykırıyoruz. YAŞASIN GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ!

Kapitalizmin bir yarası: Konut Sorunu !

Konut sorunu günümüzde F.Almanya, Batberlin ve diğer kapitalist ülkelerde yaşayan tüm yerli ve yabancılar için önde gelen yakıcı bir sorun olarak günlük yaşamda kendini gösteriyor. Artık geniş yayınlara bu soruna sahip çıkıyor ve tepki gösteriyorlar. Öte yandan kiracılar derneklerinin, girişimlerinin, partilerin genici protesto eylemleri ile günbegün gelişiyor.

Günümüzde sosyalist ve kapitalist ülkelerin komünist partileri yerli ve yabancı sorun olarak konut sorunu ile ilgilenmektedirler. Almanya Sosyalist Birlik Partisi SED ev programında bu sorunun 1990 yılına kadar çözülmesini öngörmektedir. 70'li yıllarda yeni yapılan ve modernize edilen konut sayısı iki katına çıkmıştı. 1981-1985, 5 yıllık plan dönemi için bunun daha da artırılması amaçlanmaktadır. Diğer sosyalist ülkelerde de benzeri gelişmeler izlenmektedir.

Buna karşın konut sorunu kapitalist ülkelerde çalışanlar için can alıcı bir sorun olarak gündemdedir. Günbegün işgal edilen evlerin sayısı artmakta, protestolar yükselmektedir. Alman Komünist Partisi DKP ve diğer komünist partilerin çalışanları, emekçilerin yararına demokratik ve sosyal konut politikası için geniş öneriler hazırladılar.

Komünist ve işçi partilerinin konut sorunu ile yakından ilgilenmeleri ve programlarında bu soruna geniş yer vermeleri yeni bir olgu değildir. Friedrich Engels'in 1872'de yazdığı "Konut Sorunu Üzerine" adlı çalışmasının bazı bölümleri kapitalizmin günümüzde eriştiği konut sorununun bir analizi olarak düşünülebilir. Friedrich Engels bu çalışmasının bir bölümünde şöyle diyor: «Şehirlerin özellikle merkezî bölgelerde genişlemesi arsulara yapay ve bütünlüklü huzla arsanı değer kazandırıyor. Bu arsanın üzerine yapılan binalar ise bu değeri arttıracığına onun düşmesine yol açıyor. Çünkü bunlar günün değeri koşullarına uymamaktadır. Bu binalar yıkılıyor veya yerlerini yenileri yapıyor... Bu durum işçileri şehir merkezlerinin çevre bölgelere yerleşmeye zorluyor, aç bulunan işçi evleri ve özellikle köylük evlerin pahalanmasına yol açıyor. Çünkü bu koşullar altında yapı endüstrisi spekülasyonunu daha kolay yapılabildiği pahalı evlerin yapılmamasını önüyor, yalnız özel durumlarda işçi evlerinin yapılmasını getiriyor.»

(Konut Sorunu Üzerine, Marx/Engels Yapıtları, Cilt 18, s.215)

Friedrich Engels konut sorununun yalnızca sosyalist devrimin sorunu, yani

nı arsa, ev yapımı ve bu evlerin kiralanmasının kar esasında dayanmayan bir düzende çözülebileceğini vurguluyor.

Friedrich Engels'in konut sorununu çözümlüne getirdiği bu esaslara dayanan sosyalist ekonomi düzeni çalışan insanların az kira ödeyerek insanca oturma hakkının, çözülmesi gereken sosyal bir sorun olarak tanıyor, konut

misinin parklarına bırakılmıştır. Bugün F.Almanya, yapı endüstrisi dalında teknik yönden çok sayıda modern ve iyi döşeli ev yapma olanığına sahiptir. Ancak tüm bu olanaklara karşın yeni yapılan ev sayısında her yıl azalma izlenmektedir. 100 binin üzerinde yapı işçisi işsizdir. 80'li yılları başında 1,2 milyon konut eksikliği vardı.

Batberlin Sosyalist Birlik Partisi sosyal konut politikası için savaşıyor.

konusunu çalışanların yaşam düzeyinin önemli bir parçası olarak görüyor.

Bu ana ilkedden çıkılarak örneğin Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde 1971 yılından bu yana toplam 1,4 milyon yeni ev yapıldı ve modernize edildi. Bu arada kiralarn düşük ve stabil kalması yadsınmayacak bir gerçektir. Bugün Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde ortalama olarak kiralar bir işçi gelirin ancak %4,2'sini teşkil etmektedir.

Buna karşın konut sorununun kar ekonominisnin parklarına bırakıldığı kapitalist ülkelerde sürekli olarak artan kiralar toplumun büyük bir bölümünü, altından kalkamaz edemelerle zorluyor. Örneğin ABD'de 1967'den bu yana kiralar ortalama %70 oranında arttı ve bugün bir işçi ortalama gelirin üçte birini ev kirasına yatırmak durumundadır. 1979 yılı sonlarında İtalya'da 600 bin aile ev kirası ödeyemedikleri için evden atılmakla tehdit edilirdi. F.Almanya ve diğer kapitalist ülkelerde çalışanların günümüzde gelirlerinin %20-30'unu ev kirasına yatırmaktadırlar. Türkiye'de ise bir işçinin maaşı ev kirasını ödemeye yetmemekte, böylece çok sayıda insan geçeköndü kurnmaya ve insanlık dışı koşullarda yaşamaya zorlanmaktadır.

Daha önce de belirtildiği gibi konut sorunu kapitalist ülkelerde kar ekono-

miye zıtlık, ev yapımında ihtiyacın değil, kar hirsının belirleyici rol oynamasına kaynaklanmaktadır. 1960'dan bu yana F.Almanya'da kiralar, günlük yaşam masraflarından daha da hızlı bir artış göstererek, 3 kat artmıştır. «Sosyal konut» adı verilen konutlarda kiralar metrekare başına 5 ila 10 DM'i bulmaktadır. Tekeli sermayenin temsilcileri karlarını arttırmak için kiraların metrekare başına 20 ila 24 DM'a arttırılmasını dayatıyorlar. Ancak tekeli sermayenin bugünkü kira düzeyine yoğun saldırısı değil engellerle karşı karşıyadır. Savaş yılları sonrası, işçi sınıfı bu konuda bazı kazanımlar elde etmiştir. Bu kazanımlar arasında devletin sosyal konut yapımını desteklemesi, kira artışlarının kısıtlanması gibi önemli yarı ve kararnamele yer almaktadır. Bugüne kadar kiracılar, ev sahiplerinin bu kazanımları ortadan kaldırma babilanına karşı direnebilirdiler.

İşte tekeli sermaye günümüzde tüm güçlüye kiracıları ev tefecilerine karşı koruma kararnamelelerinin arta kalan kısmına saldırıyor. Bu saldırı çok yönlüdür. Tekeli sermayeyi destekleyen çevreler konut yapımı alanında «serbest piyasa ekonomisinin hiç bir engel olmadan uygulanmasını, ev sahiplerinin hiç bir kanunî engel olmadan konut kiralarnı arttırabilme hak-

kına sahip olabilmelerini istemektedirler.

Öte yandan evler kasıtlı bir şekilde harap olana kadar boş bırakılıyor, yıkılmaya ve yerine yeni evlerin yapılması sağlanıyor. İşte bu, yukarıda belirtilen kararnamele ve kısıtlamalardan geçersiz kılma ve kira artışlarını körüklemeye bir başka yöntem. Yakın bir dönemde F.Almanya'da yaklaşık 650 bin evin boş bırakıldığı (ki, 1,2 milyon ev ihtiyacının olduğu, 300 bin F.Alman vatandaşının açta olduğu bir dönemde) tesbit edildi.

İşte bu, F.Almanya, Batberlin ve diğer kapitalist ülkelerde işgallerinin ana nedenidir. Bu eylemler ile kamuoyunun dikkatini konut sorununa yöneltebilmeyi amaçlayan ev işgalleri emperyalist yayın organlarında terörist olarak gösteriliyor, polis tarafından dövülüyor ve hapse atılıyor. Bu eylemleri ile işgaller kapitalist toplumun konut sorununu çözmek için bir yöntem bulamadığını göstermeye çalışıyorlar. Öte yandan boş duran bu evlerin oturulabilir hale getirileceğini gösteriyorlar.

Ev işgalleri ve protesto yürüyüşleri iki ana noktayı tam açıklığa kavuşturuyor: «Konut sorununda da sınıfsal yararlar karşı karşıya bulunuyor. Bir yandan sermaye sınıfı yapı endüstrisi dalında karlarını arttırmaya çalışıyor, buna kar-

şın işçiler ve tüm çalışanlar insanca yaşama koşulları ve sosyal garanti için mücadele ediyor.

İnsanca oturulabilecek ev için verilen savaşım, ücretlerin artırılması, yönetime katılma ve işyerinin korunması için verilen savaşımın ayrı düğümleridir.

Bu nedenle Alman Komünist Partisi DKP «Çalışan insanların yararına demokratik ve sosyal konut politikası için» belgisi yönünde öneriler hazırladı. DKP bu önerilerde konutun insanlığın temel gereksinimi olduğunu, bu nedenle konut konusunun çözülmesi gereken sosyal bir ödev olarak tanınması gerektiğini vurguluyor.

Batberlin Sosyalist Birlik Partisi SEW de Batberlin Senatosu'nun ev tefecilerinin, ev tükcarlarının, spekülörleri destekleme politikasına karşı sosyal bir konut politikasının gerçekleştirilmesi için savaşıyor. CDU hükümetinin gerici konut politikasına karşı geniş bir kiracılar girişiminin kurulmasını önemiğini vurguluyor. Bu yönde 11 Ağustos günü Batberlin'de SEW, Alternatif Liste, JUSO'lar, DGB'li sendikacıların çalışma grubu, Berlin Kiracılar Topluluğu, Berlin Kiracılar Derneği'nin düzenlediği protesto yürüyüşü son günlerde basının ev işgallerinin terörist gibi gösterme çabalarına gereken yanıtı verdi.

ABD'de işçi hakları:

12 bin grevci işten atıldı !

Reagan, grev yapan 12 bin hava trafik kontrolörünün işine son verdi. Haftada 32 saat çalışma, ücret artışı ve daha iyi emeklilik koşulları için greve başlayan kontrolörlerin sendikası «PATCO» da artık devlet tarafından tanınmıyor.

Azılı emekçi düşman Reagan bilindiği gibi son günlerde yeni ABD bütesini açıklamıştı. Burada tekelere, büyük patronlara yeni vergi kolaylıkları getiriliyor, tüm vergi yükü emekçi halkın sırtına bindiriliyordu. Silahlanma harcamalarının daha da artırılması için tüm sosyal harcamalar kısıtlanıyordu. Emekçi halkın bir parçası olan hava trafik kontrolörleri de doğal olarak bu emekçi düşman kararların sonuçlarından etkilenecekti. Yukarıdaki istemleri için direniş başlayan sendikadan önce 5 yöneticisi tutuklandı ve Reagan grevin durdurulması için ultimatum verdi. Ancak kararlı işçiler dirençlerini sürdürdüler. Bu arada askeri personelden grev kırılarak ve kontrolörük sinavında başan gösterememiş kişiler işe başlatıldı. Hava yolları şirketlerinin tatl karlarınının vazgeçip yolcuların emiyetini düşümlerini beklemeyeceği tabii. Nitekim, yazık yakın havada çarpışma olayının son dakikada önlenemediği açıklandı.

Sendikaların grev boyunca hükümetle görüşmelerini hazır olduğunu bildirmesine karşın, hükümet buna hiç yanaşmadı ve 12 bin

işçi, bir daha alınmamak üzere işten atıldı. İşten atılanlar, sosyal sigorta ve emeklilik haklarını yitirdiler. Sendika greve gittiği için 3,5 milyon dolar para «cezasına» çarptırıldı. Polonya'da sosyalizm düşmanı grevler olduğu zaman «işçi hakları savunucusu» kesilen, anti-komünist amaçlarda kullanılan diye Solidarnosc Sendikası'na yüz binlerce dolar para aktaran Reagan, 12 bin işçiyi gözünü bile kurmadan soğaka atmasını bildi. Reagan gibilerine göre sosyalist bir ülkede sistemin zararına olan bir grev haktır, tüm ekonomik bunalmın emekçi halkın sırtına yüklediği kapitalist bir ülkede yapılan grev haktır. Hatta Reagan grevci işçileri «terörist» olarak bile nitelendi.

Tüm dünyada grevle dayanışma ve 12 bin işçinin işten atılmasına karşı protestolar büyüyor. Kanada ve Portekiz'deki hava trafik kontrolörleri dayanışma grevleri yaptılar. Ayrıca 61 ülkeyi kapsayan uluslararası hava trafik kontrolörleri sendikası (IFATCA), son toplantısında aldığı kararla ABD hükümetine 22 Ağustos'a kadar süre tanıdı. Bu süre içinde işçiler işe alınmazlar, Avrupa ve ABD arası uçak seferlerini tamamen durduracak önlemler alınacağı açıklandı.

Grevin etkilerini karfan azalan havayolları şirketleri de bir çok çalışanın işine son verdi. Tüm saldırılara karşın grev 3. haftasını doldurdu.

Halkı aldatamayacaklar !

Aşırı gerici halkımıza karşı ikili bir saldırı yürütüyor. Bir yandan General Ergun'lar, General Aral'lar «Komünizme karşı savaş» diye tüm demokratlara, ilericilere doğrudan saldırıyor, öldürüyor, tutukluyor, işkence yapıyor. Bunlar, dün 5000'in üstünde yurttaşımızın kanına girmiş olan terörizm kanlı mirasını bugün sürdürüyorlar. Suçlarını gizleme gereği ni bile duymuyorlar: Aşırı gerici, 2000 yurttaş «TKP üyesi» diye tutukladıklarını basında açığa vurdu. Bunların, işçi işkenceler, baskılarla demokratları «yasadışı faaliyetle» suçlayan sahte kanıtlar üretme çabalarına partizan baştan dikti katkı çekmişti.

Halkımız üzerindeki tutuklamalar, işkenceler, cinayetler aşırı gericiğin anti-komünist saldırılarının bir yanı. Öte yandan onlar kamuoyunu aldatmak için geniş çaplı bir anti-komünist, anti-Sovyet yalan-karalama-demağogi kampanyası da başlattılar. Ama terör, cinayet, işkenceler halkın derdine der katmadı kazandırlar başarıyı, halkı aldatmakla kazanıyorlar. Demokrasi güçlerini, işçi sınıfının örgütlerini, komünistlere karşı ortaya sürülen yalanlar, bir biri arından çöküyor.

Yalanlar çöküyor

Takkacı'nın «DİSK davası, 52 idam istemi» iddialarının, tam bir sahtekarik olduğu açığa çıktı. Dün, «Köy-Koop'un TKP'ye örgütsel başı olduğu» savını yazarında yayımlanışından sonra, bugün mahkeme önünde bu konuda elinde hiç bir kanıt bulunmadığına itiraz etmek zorunda kaldı. Öte yandan aşırı gerici TKP'yi terörizm kaynağı olarak göstermeye çalışıyor: TKP'nin eylemlerini terörizmle bir birliği olmadığına herkes görebilir. Partimiz bildirileri, açıklamaları ile bu idrancı yalan kökünden çürüttü. Komünistleri terörist gibi gösterip, faşist terörün elebaşlarını, Türkler'i darğa-

cından kurtarmaya çalışanlar, bu yalanlarına hiç bir inandırıcı kanıt gösteremediler, halkı kandıramadılar. Komünistleri terörizme suçlama yalanının güderik tam bir fiyasko ile sonuçlandırdı görülmüştür.

İşte bunun için cuntanın içinde ve dışındaki em gerici çevreler, faşizm yanlıları, yemimli ABD savunucuları anti-komünist saldırılarına şimdi yeni gerekçeler arıyorlar. Tercüman'ın kaba anti-komünizm uzmanlarından Ergun Göze, terörizm yalanının güderik açığa çıkmasını önlemeye çalışıyorlar. «TKP temkilidir» diye kendini haklı çıkarmaya çalışıyor. «Ama» diyor, «en tehlikelisi de odur». Çünkü TKP, «sessiz ve derinden gider», «yaratındadır», çünkü TKP, «Rus taraftarıdır», «arkasında Sovyetler vardır».

Evet, elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin yanındadır: Çünkü bizim can düşmanı sömürüye ve emperyalizme karşı savaşımız ortak. Elbette TKP, Sovyetler Birliği ile Türkiye arasında bir dostluk, kardeşçe ilişkilerde var. Bu, ulusal çıkarlarımızda da uygun olan tek politika. Ekonomik ve politik bağımsızlığın vazgeçilmez gereğidir. Elbette TKP, Sovyetler Birliği'nin ülkemizde de yönelen barış önerilerini en kararlı şekilde destekliyor. Bunlar, kişisel bir dış politikaya izleyebilemek için, emperyalizmin şantajlarına karşı koyabilmek için Türkiye'ye gerçek olanaklar açan yapıcı önerilerdir. Emperyalizmin ıleri ateş hattı olmaktan Türkiye'yi kurtarmaya yorulmuş, ulusal güvenliğimize uygun önerilerdir. TKP, proletarya enternasyonalizmi ilkesiyle ödünüzü bağliğı ile halkımızın çıkarlarını, ulusal çıkarları da en tutarlı savunuyor. Bunun tersi de geçerlidir: Komer'lerin, anti-Sovyetizmi Türkiye'de resmi devlet politikası yapma yolunda ki dayatmalarını destekleyenler, aynı zamanda Türkiye'yi emperyalizmin serüveni politikasına da araç etmek isteyen-

lerdir. Sovyet düşmanlığını savunular, bağımsızlığı, ulusal güvenliğini, ulusal çıkarlarını da baş düşman görüyorlar.

«Yer altında»

Gelirin TKP'nin «yeraltında» oluşuna, TKP'ye esrarengiz, amacı karanlı bir çete gibi göstermek düşmanlığına geliyor. Oysa devlet eliyle yürütülen cinayetler, işkenceler TKP'nin örgütlerini, işçi sınıfının kadrallarını korumakta, onları düşmandan gizlemekte ne kadar haklı olduğunu gösteriyor mu? Ama TKP'nin amacı halktan gizli değildir. Onun politikasında «esrarengiz» hiç bir şey yoktur. Biz kuruldumuz günden bu yana açıkça ilan ediyoruz. Bu ahlaksız, bu kokuşmuş düzeni, bu emperyalizme bağımlılık ve sömürü düzenini yıkacağız, emekçilerin erkini kuracağız. Sömürüyle yasak eden, sömürücüleri sürdürmeye kalkışan cezalandırın bir düzen kuracağız.

Bu amaçlarımızı gizlemeye çalışan çete değil, sınıf düşmanının kendisidir. Bunu halkımıza duyurmaya karşı on yıllara varan ağır hapis cezaları koyan onlardır. TKP'yi bu gerçek amaçlarından, gerçek politikasından örtürü suçlamaya cesareti olmayanlara, ona, onun kitabında olmayan amaçları, tutumları yakıştırarak saldırıyorlar. Açıkça «TKP'yi öldürün, emekçilerin yanınıdır, sömürüye karşıdır. Ben ise holding patronlarındın, toprak ağalarının yanınıdır, sömürü düzenini savunuyorum» demeye cesareti olmayanlar, «TKP barıştan ve ulusal çıkarlardan yanındır. Ben ise barış ve ulusal çıkarların düşmanı ve ABD'nin, emperyalizmin çıkarlarını savunucusuyum» demeye cesareti olmayanlar, TKP'yi teröristlikle, «karanlık» amaçlar gütmekle suçluyorlar.

Ama gerçeklerin ortaya çıkmasını önlemeyişleri. Önlemeyecekler. Halkımız dostu düşmanı ayırt etmekte güna geçtikçe daha da ustalaşıyor. Ustalaşacak.

Belavok

Dewa hemberê MHP'a faşiste bixwin vebûbû, pey wî hemberê PKT'ê, hemberê hêzên pêşewrûyên din qampanyayê derev û reşkirinê eşkerebê. Bona hêzên pêşewrû, qampanya han xazan nebê. PKT agadarkir dorhêlên herî pêşewrû tivdarek dibînin bi hemû navgînan, heyfa dewa MHP'a faşist bistînin. Hova di van rojanda, di gelek bajarên welatême, bi hiccête «xeteriya Komunizme» bi sedan karêrê pêşewrû, kedkir, rewşenbîr, cîvan tête girtin. Berê pêşîn Stenbol, Enqera, İzmir, Edene, Bursa û di gelek bajarê di ser girtîyan tede û rêncên nêmorîfî pêktê. Rêncîrî dixebitîn, sosretên pêk-nehayte, nemeze livînên Terorîfî barbike ser van.

«Paşya êrîşa hane dij-komünist, paşya pêkanîna hane hovi kê hene? U armancê wan çîye?

Hêza rastî paşya êrîşa hane bergehûbûye ser çîna karker, ser kedkir, rewşenbîr û cîvanan, dorhêlên herî paşewrîyên karbidestên leşkerî û afîkare van, dorhêlên nefarime yê herî paşewrûne. Faşîştên neyarê Gelên hundurê dewletê xwera çî girtîne û hevdîdanî hundurê cuntayê, hêzên herî paşewrû bibîne karbidestê ewin. Cesusên Emerîqayêna ku ev cesus hemû pêpîlûkên dewletê cilûne ewanane.

Hinek milên di nav ordîyêdana û eşkere dikin ew hemberê komelên faşîst û terorîstîn, çîma hundurê êrîşahane dij-komünist cidîngîr? Çîma êrîşa han biryardîngîr? Dibe ku ew xewnên hevîstîndî hundurê ordîyêda bikarbin nêrbînkî. Ewa manevrayek pîr bixeterîye. Lewra, her tavîzek hemberê paşewrûyî û afîkare faşîştan pêkewere, bona aşkirîna wan her tîketekek, jî dij-komünîzmê kêrbixweze, tenê tewgera karker na, wê hemû hêzên demok-ratik, vî navberêda Atîrkîvanê hundurê di ordîyêda jî qelsidê, neyarên Gel, ajanên emperyalîzmê bîhêzîdê û tentê diafrîne ajanên emperyalîzmê welatê me bîkîşîne hundurê serborîyan bixeterî.

Hêzên herî paşewrûyên êrîşîdîne ser hêzên pêşewrû dixwezîn çî pêk-bînin?

«Ya yekemîn, ew dixwezîn daraza Dozkarê leşkerî «MHP bin maskê hemberê êrîş û sazûmana Komünist, Tîrkîya yê parêştîn mîrkuştînan pêkanîye û çetek mîrkuştînyê» birzîdînin. Dixebitînin îi welat hebûna «xeteriya Komunizme» bî peyîtînin.

«Ya dudemîn, ew dorhêlên maskeyê «xeteriya komunîzmê» dane ber rûyê xwe, bona armancên emperyalîzma Emerîqaye, ku dixweze çînanê bîkîşîne hundurê şera nukleer, xulamîyê dikin. Xafîya dij-komünîzmê dîşîne çewên koman, û dixwezîn welatê me di rêya armancên emperyalîzmê Emerîqayê bîkîşîne serborîyan, bona leşkerên Emerîqayê «hêzên çelenk» li ser axên welatême wergeh bê damezîrandî, tentê amadedîngî.

«Ya şeymîn, dorhêlên han, bi vî êrîşêva milyon karker, gundî, memûr, esnaf, û zeneatkar ku ewana bin barê buxrana ekonomîk a kurda dipêçîng, çewên van bitîrsîngî. Dixebitîn protestoyî van pêpêzîkîng.

«Hova armanc û rûyê paşya maskeya «xeteriya komunîzmê» ewanane. Komünîst bî hemû mîrovên pêşewrû ku hatîne girtîng, bî vanre pişgîrîya şoreşgerî nîşandîke. PKT hemberê zordayîndî emperyalîst, metînen yekdestan û êrîşên paşewrûyê tekoşîna koman honandî wê bîdomîne. Xênc terorîstî Maoîst û faşîst bona hemû girtîyan polîtîk azadî!

Davî bona pîrkîrîna demok-ratan î Rênc û tede bila weredavîbûyîng, ewlehiya cana mîrovên bîncewan bila were peydakîrîng î Yêkû ketîne bîncewan bila destra Ewuqatîng xwe bikarîbin bîbîng, û destra derkevîne pêşîya darazê.

Zabî û bin zabîten parêzdarê mafên netefî, hemû hêzên afîkare faşîzmê nîng, êrîşa hêzên dixwezîng heyfa dewa MHP'yê bistîngî em bî beramberê gel çarawergerîng.

15 Pöşper 1981

NAVÇA KOMİTA PARTE KOMÜNİST TÜRKİYA

13 Ağustos 1961-Dünya barışının kurtarıldığı gün

13 Ağustos 1961 günü Alman Demokratik Cumhuriyeti günlük gülerinin Batı-Berlin-ADC'sini güvene altına almanın ve devlet sınırını çekmeleni ile emperyalizmin ADC'ne ve sosyalist sisteme karşı hazırladığı planlar boşa çikandı. Dünya barış gücünü geçtiğimiz günlerde bu unutulmaz günün 20.yıldönümünü kutladılar.

8 Mayıs 1945 Hitler faşizminin başta Kizil Ordu, Anti-Hitler Koalisyonu orduların çayıklanmasından sonra Almanya dört bölgeye ayrıldı, Anti-Hitler Koalisyonu üyesi devletler-Sovyetler Birliği, ABD, İngiltere ve Fransa- Alman topraklarından bir daha hiç bir zaman savaş çıkarmayacak, anti-faşist ve demokratik ilkelere dayalı olacak bir Alman devletinin kurulmasını kararlaştırmışlardı. Alman halkı savaş ve faşizmin yıkıntısından ders çıkarmıştı. Her yerde savaş suçlularından hesap sorulması, savaş suçlusu t. ve-lerin devletleştirilmesi, demokratik bir Almanya'nın kurulması istemiyükse-lyordu. Bu doğrultuda yapılan referan- dumlarda halkın %70'i, 80'i bu istemleri destekliyordu. Almanya'nın doğu bölgelerinde, Sovyet birliklerinin kontrolindeki bölgelerde halkın istemine uyularak bu dönüştürme gerçekleştirildi. Diğer 3 bölgede ise burjuvaziler reddedildi. İngiltere ve ABD Alman halkının demokratik, anti-faşist bir Almanya istemine karşı batı bölgelerinden oluşan ve emperyalist tekelilerin kontrolin- de bir Alman devleti planını uyguladılar. Bir yandan yoğun anti-komünist baskı ve kampanyalarla, diğer yandan yoksulluk i- çinde yüzen halkın tepkisini frenleyici ekono- mik önlemlerle Federal Alman devleti- nin kurulması ve F. Almanya'nın bölünme- si yoluna gittiler. F. Alman devletinin kurul- ması üzerine doğu Alman topraklarından anti-faşist halk güçleri de Alman Demokra- tik Cumhuriyeti'nin kurdular. Böylece Al- man toprakları üzerinde emperyalist oyun- lar sonucu iki devlet kurulmuş oldu. So- vyetler Birliği'nin Almanya'nın bölünmesini önleme ve tüm Almanya'yı kapsayarak, halkın eğitimini yükseltme referandumuna da- lı geldiği demokratik-anti-faşist bir Al- manya koma istemini gerçekleştirme çaba- lan sonuşuz kaldı.

Halktaki demokratik, barışçı istemler o kadar güçlüydü ki, gerici Adenauer'in parti- si CDU bile programına «savaş suçlusu te- kellerin mallarının devletleştirilmesi» iste- mini almak zorunda kalyordu. Adenauer, Almanya'da 1 Ocak 1947'de tüm savaş en- düstrisinin safdışı edilmesi, tamamen silah-sızlanmasını istemek ve hatta boşluğu konus- mak zorunda kalyordu: «Evet, ben hatta daha ıleri gitmek istiyorum. Alman halkının

13 Ağustos 1961 günü şafak saatlerinde Alman Demokratik Cumhuriyeti işçi milisleri Batı-Berlin sınırını güvene altına aldılar.

çoğunluğunun, bizim İçviçre gibi tarafsızlaş- mamızı kabul edeceğine inanıyor.»

CSU'lu Straub bile halkın baskısı sonucu «barış meleği» kesiliyor, CSU programına bundan sonra hiç bir Alman'ın eline silah almaya zorlanmaması isteminin konmasını isteyecek kadar «barışçı» olmak zorunda kalyor- du.

Ama F. Almanya'yı kurup, ülke içinde de- mokratik güçlerin sesini kısmayı başardık- tıktan sonra aynı insanlar, partiler azgı geri- ci, saldırgan yüzlerini göstermekte gecikme- didiler. Daha 1951 yılında eski Hitler generali- lerle birlikte bir saldırı savasıyla varolan statükoyu değiştirme çablarını yapmaya baş- ladılar. 1956 Mayıs'ında Adenauer, Sovyet- lerin F. Almanya'nın can düşmanı olduğun- u söyleyiyor, Straub 1958 Kasım'nda atom silahlanmasını reddeden, atom silahlan- dandan anmıs bir bölge isteyen herkesi «po- tansiyel bir savaş suçlusuz» ilan ediyordu.

Demokratik Almanya'ya karşı saldırı, sabo- taji ve provokasyonlar her gün biraz daha arttırılıyor. Mart 1961'de Bonn'da çıkan «Askeri Bilimler Panoraması» isimli dergide ş u satırlar okunuyordu: «Batı'nın Doğu'yu baskınl yollardan ödün vermeye zorlama o- lanakları bitmiş göründüğüne göre, gerîye varolan statükonun artık an- cak zorla değiştirilmesi olanağı kalıyor.» 1961 Temmuz'un ikinci yarısında FAC Sa-

vunma Bakanı Straub Washington'da Mc- Namara ile buluşuyor, Kaliforniya'daki bir konuşmasında da,güzün bir Berlin krizinin doğacağını açıklıyor, McNamara ile Sovyet- ler'e ve ADC'ye karşı silahlı bir müdahale- den daha yumsak olmayan önlemler alın- masını çeren bir anlaşmaya vanyordu.

F. Alman hükümetine bağlı dairesle- re uzmanlar ki «X-gün» planı hazırlıyor, ADC'ye müdahale hazırlıklana giriliyor- du. Müdahale için bir bahane gerekliydi. ADC'nin içinde bir karışıklık, gerici bir a- yaklanma bahane olabirdi. Bunun için sü- rekli sabotajlar yapıyorlar, savunıy kıtlan üstünde kurulan, zaten henüz zayıf olan ADC ekonomisi çökertilmek isteniyordu. Bu sabotajlar ve ekonomik savaş yoluyla ADC'ye toplam 100 milyar Markk zar ar verildi. Bu miktar ADC'de 1956-61 yılları arasında yapılan yatırımlann tam 3 katıydı. ADC'de yetiştirilen uzman kadrolar, bilim adamları reklam ve yüksek ücretle Batı'ya çekiliyor, Sovyetler'de çalışan 56 bin kişi ADC'de ucuz edilertoriyor, Batı'ya göre ço- cuk uzan ulusal mallarını kamyon kamyon Batı'ya taşıyorlar. Yalnız 7 Ağus- tos 1961 günü ADC'de tam 30 işletme ve bi- na (Berlin Mezbahası, Humboldt Üniversi- tesi vb) sabotörler tarafından ateşe veriliyor-

Bu sabotajlara paralel olarak ADC'nin

ATILIM, Ağustos 1981 sayısından:

Çalışma Meclisi

Çalışma Bakanı Esener «toplancak» dedi. Tercüman «toplancak» dedi. Türk- İş «aldık, toplancak» dedi. Ve şimdi gazetelerde, 274-275 sayılı sendikalar, toplu sözleşme ve grev yasalarını yeniden düzen- leyen yasa taslağının tamamlanmış ve çalı- şma meclisi toplanmadan MGK'ce onay- lanma sürecine girildiği haberleri yayılıyor. Zaten sınırlı sendikal hakları ve örgütlenme özgürlüğünü alabilmiş budadan yeni ya- salar sessiz sedasız dayatılmak isteniyor.

Çalışma Meclisi daha başından işçilerin ikide bir yeni çıkmasını sağlama bağlaya- cak, ama işçi sınıfının da katılımıyla karar almış görüntüsü verecek bir biçimde düşün- mülüştü. Kaldı ki iyice uysallaştırılmış Türk-İş yönetimi, Erçelik klübünün hazırladı- ğı raporu onaylıyor: Bu rapor grev başlama yetkisinin sendikalardan alınmasını, yalnız- ca konfederasyon merkezine tanınmasını ö- neriyor. Rapor genel grev savunuyor, ama toplu sözleşme ve grev haklarını da kullanı- lamayacak bir hale getiriyor.

Öyleyse neden çalışma meclisi toplanmak- tan korkuluyor? Korkulan işçi sınıfından-

tüm sınırlar boyunca sürekli NATO mane- vralarını yapıyor, ADC'nin çeşitli bölgele- rine hangi yönlere saldırıya geçileceği, bu saldırıların birbirleriyle nasıl koordine edilece- ği 1959-61 arasında yapılan aralıksız mane- vralarla deneniyor.

ADC ve Sovyetler Birliği sosyalizm ve dünya barışına karşı hazırlanan bu büyük provokasyonu önceden haber aldılar ve bu- nu önlemek için ADC'sınırlarını kesin kontrol altına alma, bir devlet sınırı için gerekli olan güvenlik önlemlerini alma kararına vardılar. Bu önlemler 3-5 Ağustos 1961 gün- lerinde Moskova'da Varşova Paktı ülkeleri komünist ve işçi partileri I. Sekreterlerin ortak toplantısında onaylandı. Batı-Berlin'e olan devlet sınırının güvenliğini sağlanaca- ktı.

13 Ağustos 1961 günü erken şafak saat- lerinden itibaren işçi milisleri ve ADC gü- venlik organları 164 km'lik sınır kontrol ça- lışına aldılar. Sosyalist ADC'nin sınır koruma tesisleri bu güvene altında işi edildi. Ne F. Alman yöneticileri, ne de sınıra sürülen

dir. DİSK, Türk-İş üyelerinden korkuyor- lar. 274-275 sayılı yasalara daha önce bir kez daha el uzatmaya yeltendiklerinde 15-16 Haziran şanlı direnişiyile, işçi sınıfından al- dıkları yanıtı unutmuyorlar. Çalışma Meclisi dolayısıyla sınırlı da olsa bir tartışma orta- mı yaratılmasını tehlikeli görüyorlar. Sendi- kal örgütlenme, grev, toplu sözleşme hak- kıyla onaylanışığıleri bir «geçici dönem» için düşük ücret zammına razı etmeye, «ge- çici bir dönem» için sendikal hakları askıya almaya henzedemediğini biliyorlar.

Türk-İş yönetimi, «çalışma meclisinin ka- rarlılıkla üstünde durdukları» ilan etmiş- ti: Şimdi çalışma meclisinin toplanması için Türk-İş direnmelidir! Çalışma meclisinde «yan» olmakla Türk-İş tüm işçilerin hakkı- nı savunmak sorumluluğunu yüklenmiştir. Bujuvazinin ve onun devletinin karşısına sendikal özgürlükleri geriletilmiş değil, genel grev de içinde yeni haklarla iletici istem- lerle çıkmaldır. Tüm Türk-İş'i, DİSK'li iş- çiler, dürüst sendikacılar, ıleri sendikal hak- ların savaşacaklar, bu yolda varolan sendi- kal olanakları da sonuna kadar zorlaya- caklardır.

Amerikan tankları işçi milislerini, Halk Or- dusu savaşçılarını yıldıradı. Bir günde, 13 Ağustos 1961 gününde emperyalistlerin yıllardır hazırladıkları, yıllardır milyarlar harayarak çatırdadıkları «Roll back» strate- jileri, sosyalizmi geri sürme stratejileri tu- zla bu olmuş, dünya savaşını tehlikeli önlen- miştir.

ADC bugün de güçlü ekonomisi ve sa- vunması ile dünya barışının en güçlü kale- rinden birini oluşturuyor. Emperyalistlerin her türlü müdahale ve saldırı planını diğer kardeş sosyalist ülkelerle birlikte boşa çıkarı- yor.

13 Ağustos 1961'in 20.yıldönümünde ADC Başkenti Berlin'de 120 bin insan iş- çî milislerinin resmî geçitini koşkuyla izledi. Törende bir konuşma yapan Almanya So- yalist Birlik Partisi Genel Sekreteri E.Ho- nckerler ADC'nin kararlı başın politikasını şu sözlerle vurguladı: «Eğer bugün saldırgan emperyalist çevreler, dünya ve Avrupa'daki güçler dengisini sürsülebceklerini sanıyor- larsa, o zaman aynı 13 Ağustos 1961'deki gibi bir fiyasko daha yaşayacaklardır.»

TKP MK Plenumu toplandı

TKP MK Plenumu toplandı. Plenum, uluslararası durumu, 12 Eylül askersel devriminden bu yana ülkemizdeki politik gelişmeleri görüşti. Politbüro'nun raporunu, partinin politikasını onayladı. Gerici askersel diktatörlüğe karşı savaşın ivedi görevlerini saptadı. Partinin bugün karşı karşıya olduğu saldırı koşullarında kadroları koruma önlemlerini gözden geçirdi. Gündemdeki tüm sorunları ilişkin kararlar oybirliğiyle onaylandı.

MK'nun derin gizlilik ve yoğun tutuklamalar altında Plenum'u toplanması, anti-komünist saldırıya Türkiye işçi sınıfının devrimci yanıtıdır. Merkez Komitesi'nin Leninci birliği her zamankinden daha çok güçlendi. Plenum, parti sıralarında birliğin daha da pekişmesini parti üyelerinin devrimci iyimserlikle gözlerini geriye değil, ileriye çevirmelerini sağladı. Plenum, partimizin, uğranılan tüm kayıplara karşın, ileriye doğru yeni ve güçlü bir atılım yapabileceğini vurguladı. Parti yönetimini güçlendirdi. Plenum, TKP'nin bu zor koşullarda da Kongre toplayabileceğini kanıtladı. Politbüro'yu 5. Kongre hazırlıklarını tamamlamakla görevlendirdi.

MK Plenumu, dünyanın yaşadığı çok kritik bir dönemde toplandı. İnsanlık, barış mı savaş mı sorunuyla yüzleşiyor. Barış ve silahsızlanma için savaşın başını Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu çekiyor. MK Plenumu, SBKP'nin 26. Kongresi'nin somut barış önerilerinin Türkiye halkının çıkarlarını da yansıttığını açıkladı. Bunun karşısında nükleer silahlanmaya hız veren emperyalizm, özellikle yeni atom reaktörleri, Nötron bombası üretimine geçen Amerikan emperyalistleri, Reagan hükümeti yer alıyor. Bu güçler uluslararası durumu sertleştiriyor. Bir termo-nükleer savaş tüm insanlığı yok edecek. Türkiye de bunun dışında kalmayacaktır. Halkımız daha şimdiden NATO'ya bağlılığını yükünü acı bir biçimde ödüyor. İşsizlik, yoksulluk, zorbalık en başta ABD emperyalizmine bağlılığın, NATO'culuğun sıkı sıkıya bağlıdır. Plenum en geniş çevreleri barış hareketine kazanma görevini partinin önüne koydu.

MK Plenumu, sağcı askersel diktatörlüğün ilerici güçler üstündeki baskınlığını olağanüstü sertleştirdiği koşullarda toplandı. Bir yıla yakın süre içinde, cunta, hiç bir ulusal sorunu çözemedi. Egemen güçlerin, bunalımdan süngü zoruyla da çıkamadıkları her geçen gün daha iyi anlaşılıyor. Cuntanın tutumu temel doğrultusunda bakıldığında emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarlarını yansıtır. Bu politika bir yandan milyonlarca emekçi, orta katmanlar, tekelci ulusal kapitalistler için ağır sonuçlar doğuruyor. Öte yandan bu politika, yerli-yabancı tekelciler büyük vurgunlar sağlıyor. Bu politika cuntanın içindeki ve dışındaki en gerici, en militarist ve Amerikancı öğelerin konumlarını güçlendiriyor.

Ekonomik bunalım sürüyor. Emperyalistlerin, başta ABD'nin ülkemiz üstündeki baskıları daha da artıyor. NATO'nun yeni gerici strateji çerçevesinde topraklarımızı Amerikan "çevik kuvvetleri" için kullanma yönünde dayatmalar sürüyor.

Emperyalizmin ve en gerici, işbirlikçi tekelci çevrelerin kıskırttığı terörizm kuşkusuz bugün geniş ölüme önemlisi bulunuyor. Ne ki, cunta ilerici güçler üstündeki baskıları giderek yoğunlaşıyor. Bu güçlere karşı işkence, yığılma tutuklamalar, faşizme özgü yöntemler kullanılıyor. MK Plenumu, TIP, TSİP gibi işçi partilerine, CHP'ye, Kürt demokrat örgütlerine, DİSK, TÖB-DER, KÖY-KOOP gibi işçi, köylü ve öğretmen örgütlerine, İGD, Genç-Öncü, İKD gibi gençlik ve kadın örgütlerine yönelik saldırıları sert bir biçimde kınadı. Bu yurtsaver örgütlerin ve partilerin terörizmle hiç bir ilişkisi olmadığını kamuoyu iyi

biliyor. Plenum, cuntanın çağırıldığı sözde "Kurucu Meclis" in demokratik bir meclis olmadığını saptadı. Cunta, gerçekle kurduğu gerici diktatörlüğü sözde "yasallaştırma", parlamentarı bir örgüte gizleme çabasıdır.

Emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin dayatmaları, cunta ve çevresinde ayrıntılar yaratıyor. Cuntanın en gerici öğeleri, onların destekçileri ülkemizi Amerikan emperyalizminin güdümünde serüvenlere itmek istiyor. Gerici çevreler anti-komünizmi, anti-Sovyetizmi yoğunlaştırıyor. Bir avuç tekelci vurguncun çıkarları adına halkımızı derin yoksulluğuna koyulaştırarak yolunda çabalama arttırıyor. Binlerce yurttaşın canına giren ve ülkeyi faşizmin karanlığında boğmak için erki ele geçirmeye yetenlen faşist MHP, gerici basında savunuluyor. Kimi konularla cunta ve çevresindeki belirli kesimler ABD emperyalizminin, işbirlikçi tekelcilerin dayatmalarını tümüyle uyguluyor, gerici-like liberal burjuvazi arasında sallantılı bir tutum izliyor. Bu durum cuntanın gelişik, "dengeci" politikasına yansıyor.

Askersel diktatörlük koşullarında da savaşımdan bir gün bile geri durmayan TKP, gericiğin yeni bir saldırısına uğradı. Plenum, partinin uygulamalarını görülen eksikler ve yanlışları ele aldı, eleştirdi. Bunları ortadan kaldırma yollarını belirledi. Parti örgütlerimiz yararlandı. İlegal çalışmaları her zaman eksiksiz uygulamamak polis saldırısını kolaylaştırıyor. Partiyeye saldırı "sof" oportünist "İşçinin Sesi" grubu da tutuklamalara ortam hazırladı. Bu grubun başındakiler öteden beri parti gizliliğini açığa vurarak partiyeye ihanet etti. Binlerce ilerici insana ağır işkenceler altında TKP üyeliği kabul ettirilmek isteniyor. Kaba anti-komünist kıskırtmalarla yurtsaverler faşist nitelikli 141 ve 142.maddelere göre yargılanmak isteniyor. Burjuva basınına sızdırılan çoğu kez yalana dayalı haberler, yalnızca parti üyelerini şaşırma ve inancını sarsmak amacıyla güdüyor. Ne ki, cunta TKP'ye karşı giriştiği saldırıda amacına ulaşamamıştır. Partinin yönetici kadrolarını ve sağlan çirkirdeğini yokedememiştir. TKP, gericiğin en barbara saldırısına karşın yaşıyor. Hiç bir güç Türkiye proletaryasına canıyla, kanyıla bağlı TKP'yi yok edemez. Hiç bir güç ulusal çıkarların en tutarı savunucusu TKP'yi çöktürmez.

MK Plenumu, tüm ulusal demokratik güçlerin birleşmesiyle, cunta rejimine son verilebileceğini vurguladı. Ulusal demokratik geçici devrimci bir hükümet kurmanın, devleti demokratikleştirmenin, anti-emperyalist, anti-tekelci dönüşümleri gerçekleştirme zorunluluğunu belirtti. Demokratik Kurucu Meclis için seçimlere böyle bir hükümetle gidilebileceğini açıkladı.

Plenum tüm parti kadrolarının dikkatini her şeyden önce, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-gövenist güçlerin tek cephesini gerçekleştirme sorununa çevirdi. İşçi sınıfının, emekçilerin, tüm halkımızın önünde derin erelenmez temel görev, en geniş ulusal ve demokratik güçleri birleştirmektir. Daha bugünden emperyalist baskılara, tekelcilerin amansız sömürüsüne, cuntanın baskılarına karşı, barış demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda savaşılmaya yetenekli önemli güçler ortaya çıkıyor. Yığılmalarda 12 Eylül devrimisi karşısında desteğin yerini ikircim, ikircimin yerini hoşnutsuzluk alıyor.

Plenum, cuntanın demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırısına karşı koymakla ikircim gösteren çevrelerle uyandı bulundu. Öte yandan bugünkü askersel diktatörlüğü faşist olarak nitelendiriyor, ya da cunta içinde ve çevresindeki çalışkilerden yararlanmayı yadsayan, bu çalışkileri önemsiz sayan görüşleri de eleştiriyor.

Bugün cunta karşısında ikircimli tutum alan Atatürkçü güçlerle, reformist çevrelerle, dinsel anti-emperyalist kesimlerle eylem birliği olma naklan vardır. Kürt ulusal hareketinin belirli bölümlerini eylem birliğine kazanmak olanaklıdır. Plenum, cephe sorunlarını ele alırken, partimizin Kemalizm, ordu ve dinsel çevreler üstüne görüşlerini geliştirdi. Yurtsaver subaylarla halk hareketinin bağlaşmasını önemini vurguladı.

Plenum, özellikle işçi partileriyle eylem birliğini güçlendirme ve politik birlik perspektifinde kalkıştırmaya istemini belirtti. DİSK ve Türkiye üyeleri arasında birlik sendikalar hareketi gündeminde baş yer alıyor.

Anti-emperyalist demokratik geniş bir gençlik hareketi yaratmak görevi özveriyle direnen ilerici gençlerin önünde duruyor.

TKP, ABD'nin "çevik kuvvet" planını, NATO'nun roket politikasını boşa çıkartmak, NATO'dan çıkarmak, topraklarımızdaki atom yığılmasını, emperyalist saldırı üslerini kaldırarak işçi savaşımlarına destek veriyor. TKP, bir avuç işbirlikçi tekelci, birbiriyle kaynaşan yerli-yabancı endüstri ve banka sermayesinin tüm devlete sınırsız egemen olmasını önlemek, emekçilerin yaşam koşullarını iyileştirmek için savaşımlarla omuz omuzdur. Cuntanın ilerici güçler üstündeki baskınları geriletmek, kapatılan sendikaların açılmasını, faşizme karşı tüm politik partilerin üstündeki yasakların kaldırılmasını, yurtsaver, demokrat tutukluların serbest bırakılmasını, gercek bir demokrasi için savaşımlar herse TKP elini uzatıyor, onlarla birlikte savaşıyor.

MK Plenumu, partinin durumunu inceledi. Her şeyden önce, örgüt ve kadroları korumak, yeni koşullara uygun savaş araçlarını, biçimlerini, yöntemlerini geliştirmek için gereken önlemleri aldı. Parti yaşamından "sof" sektirdiğin tüm izlerini silmek, komünistlerin yığılma arasında çalışmaya istekli düzeltmek, yığılmanın olduğu her yerde, en gericiyi örgütlerinde bile çalışmak, buralarda yığılma örgütlemek için atılması gereken adımları saptandı. İlkesel ama esnek ve ayrıntılı bir politika, en geniş başlıklılık sistemi, yığılma arasında doğru bir çalışma stili, örgüt ve kadroların korunması, tartışmaların güçlü noktalarını oluşturdu. Plenum tüm ajitasyon, propaganda organlarımızı MK'nin bu çizgisini daha başarılı, daha aktif biçimde yığılmalara, kadrolara benimsetmekle görevlendirdi.

TKP MK Plenumu, zindanlarda, işkence altında, partimizin Türkiye işçi sınıfının onurunu dimdik ayakta tutan yoldaşlarımızı, komünist partisi üyeliğiyle suçlanan binlerce yurtsaver ilerici dostlarımızı ateşli komünist duygularla selamladı. Halkımızın bu en yığıt evlatlarıyla dayanışma içinde olan tüm kardaşlarımızın partilerine, tüm uluslararası ilerici güçlere teşekkürlerini ilettiler.

TKP MK Plenumu, dünya komünist hareketinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelere temelinde birliğini savunuyor. Kardaş komünist ve işçi partilerinin genel bir forumunun toplanmasını, uluslararası gelişmelerin bugünkü evresinde taşıdığı büyük önemi bir kez daha vurguladı.

12 Ağustos 1981
Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

ATILIM, Temmuz 1981 sayısından TKP MK'nin 15 Haziran 1981 tarihli bildirisi

TKP ilerici güçleri birliğe çağırıyor !

Faşist, kanlı terörcü MHP'ye karşı davayı, TKP'ye ve öteki ilerici güçlere karşı yeni bir anti-komünist yalan ve karalama kampanyası izledi. Böylesi bir kampanyanın başlayacağı ilerici çevreler için bir sır değildi. TKP, en gerici çevrelerin faşist MHP'ye karşı açılan davaya her türlü araçla yardım vermeye hazırladıklarını kamuoyuna duyurdu. İşte bu günlerde, ülkemizin bir çok kentinde, "komünizm tehlikesi" bahanesiyle yüzlerce ilerici işçi, emekçi, aydın, genç tutuklanıyor. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa başta olmak üzere, bir çok ilde, tutuklulara insanlık dışı işkenceler yapılıyor. Onlara, işlemedikleri suçlar, özellikle terörist eylemler zorla yüklenmek isteniyor. DİSK'ı, ona bağlı sendikaları, İGD'yi, İKD'yi, KÖY-KOOP'u, TÖB-DER'i, öteki meslek kuruluşlarını yalan yere suçlamaları için tutuklular ölümle korkutulup sorguya çekiliyor. Böylece, peşpeşine bu kuruluşlara karşı açılan kanıt-sız davalara sahte kanıt bulunmak isteniyor. Askeri hastanelerde, siyasal polislin revirlerinde ve hücrelerinde, suçlamaları yığıtçe geri çeviren bir çok demokrat tutuklu, barbara işkenceler sonucunda ağır yaralı olarak yatıyor.

Bu anti-komünist saldırının, bu barbara uygulamanın gerisinde kimler var? Ve bunların amaçları nedir?

İşçi sınıfına, emekçilere, aydınlara ve gençlere yönelen bu saldırının gerisindeki gerek güçler, askersel yönetimin en gerici öğeleri, onların destekçisi aşın sağcı sivil cetelerdir. Umutlarını cunta içinde en gerici generalerin üstünlük sağlamasına bağlayan devlet içinde yuvallamış faşist halk düşmanlarıdır. Devletin her kademesine sızan Amerikan casusluk örgütlerinin ajanlarıdır. Dünyanın, bölgemizin ve ülkemizin içinde bulunduğu bugünkü tehlikele dolu ortamda, ilerici güçleri hedef alan bu saldırıdan yalnızca bu çevrelerin çıkarı vardır.

Kamuoyu faşist MHP'ye karşı açılan davanın hemen ardından bir olaya tanık oldu. Bu dava, ordu içinde en gerici güçleri korkuttu ve bunlar Edirne'de Mekanize Tümen Karargahı'nda olduğu gibi silahlı çatışmalara kadar işi vardırı. Terörizm ve faşist örgütlerle karşı olduğunu açıklayan ordu ve cunta içindeki kimi gruplar, bu anti-komünist saldırıya niçin katılıyorlar? Onu niçin onaylıyorlar? Ya da en gerici çevreleri niçin öden veriyorlar? Onlar için çatışmaları yumsatabilecekleri düşünce kapılmış olabilirler. Bu çok tehlikeli bir manevidir. Çünkü gerici çevrelere, faşizmin yanlılarına veri-

len her ödün, bunları yatırtmak için anti-komünizm silahına her el atma yelteniş, yalnızca işçi hareketini değil, tüm demokratik güçleri, bu arada ordu içinde ve dışındaki Atatürkçü çevreleri zayıflatıyor. Halk düşmanlarını, emperyalizm ajanlarını güçlendiriyor ve bunların ülkemizi sürüklemek istedikleri serüvenlere ortam hazırlıyor.

İlerici güçlere saldırı en gerici çevreler ne yapmak istiyor? Birincisi, bu çevreler MHP davasını açan askersel savcının "MHP, Türkiye'yi komünist saldırı ve düzenen kurtarmak maskesi altında cinayetler işleyen bir cetedir" yargısını sürdürmeye, ülkede "komünizm tehlikesi"nin varlığını sözde kanıtlamaya çalışıyor. Böylece, MHP'nin cinayetleri-haklı gös-

Yurt dışındaki işçilerimiz faşist MHP'ilerin hak ettikleri en ağır cezaya çarptırılmaları için sesterini yükseltiyorlar.

termek, Türkçe ve adamlarını daracından kurtarmak istiyorlar.

İkincisi, "Komünizm tehlikesi"ni kendisine maske yapan bu çevreler, dünyayı bir nükleer savaşa sürüklemek isteyen Amerikan emperyalizminin amaçlarına hizmet ediyor. Onlar, yığılmanın gözüne anti-komünizm küllü savuruyor, ülkemizi Amerikan emperyalizminin dümen suyunu serivene sürüklemek, ülke toprakları üstünde "çevik kuvvetlere" üs verilmemesi sağlamak için ortam hazırlıyor. Ulusal hükümetinin Sovyetler Birliği ile sürdürdüğü ilişkileri baltalamak istiyor. Bu amaçla onlar, öteden beri terörizmin her türüne karşı ardıcıl bir ideolojik, politik savaş yürüten komünistler terör eylemlerine suçlamaya yelteniyor. Dahası Pentagon'un buyruğuyla Sovyetler Birliği'ni "terörü destekleme" iftirasıyla karalamaya hazırlanıyorlar.

Üçüncüsü, bu çevreler, derin ekonomik bunalımın yükü altında ezilen milyonlarca işçiyi, köylüyü, memuru, esnaf ve zanaatçıyı bu saldırıyla gözdağı veriyor. Onların protestolarını bastırmaya çalışıyor. Bu çevrelerin işçi sendikalarına, köylü ve tüketici kooperatiflerine, meslek örgütlerine yönelikleri "TKP'nin yan örgütü olma" suçlamalarını biricik nedeni, ulusumuzun ezici çoğunluğunu işsizlik, pahalılık, topraksızlık ve artan yoksulluk içinde tutmaktır. Bir avuç yerli ve yabancı tekelin, dört-beş bankanın ve az sayıdaki toprak ağasının karlarını, vurgunlarının güvence altına almaktır.

İşte "komünizm tehlikesi" maskesini takanların iç yüzleri ve amaçları bunlardır.

Komünistler, tutuklanan tüm ilerici insanlara devrimci dayanışma içinde dir. TKP, emperyalist dayatmalara, tekelcilerin sömürüsüne ve gericiğin saldırılarına karşı işçi sınıfının, yığılmanın savaşını örgütlemekten geri kalmayacaktır.

Faşist ve maocu teröristler dışında tüm politik tutuklulara özgürlük !

Demokratiklerin koğuşturulmasına son !

İşkenceye son verilmeli, gözaltına alınanların can güvenliği sağlanmalıdır ! Gözaltına alınarak derhal avukatlarıyla görüşürülmeli ve bekletilmeden yargı önüne çıkarılmalıdır !

Ulusal çıkarları savunan assubay ve subaylar, faşizmden yana olmayan tüm güçler, MHP davasının öcünü almak isteyenlerin saldırısını halkımızla birlikte geri püskürtelim !

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 11.yılında

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin 11.yılı anayurtta ve yurt dışındaki işçilerimiz arasında kutlandı. Türkiye'de askeri diktatörlük koşullarında savaşım veren işçi sınıfımız, tüm ilerici, yurtsever güçler 15-16 Haziran direnişini bugünkü koşullarda tekrar değerlendireyorlar ve yeni yeni dersler çıkarıyorlar.

İstanbul, Kocaeli'de yoğunlaşan direniş yüz binden fazla işçiyi kapsadı. 4 işçi şehit oldu, yüzlerce yaralandı. Direniş başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm ilerici güçlere karşı yürütülen sıkıyönetimli terör izledi. Yüzlerce işçi temsilcisi, işçi tutuklandı, işkence gördü. İşçi sınıfımızın canı, kanı pahasına sürdürdüğü bu direnişten çıkartılan so-

rak varlığını ortaya koymuş, Türkiye halklarının kısıtlı da olsa 1961 Anayasası'ndaki demokratik kazanımlarını tüm ulus için savunarak, halkın diğer kesimlerinin desteğini sağlamıştır. Nitekim ilerici meslek, gençlik örgütleri onbinlerce DİSK'li, Türk-İş'li işçinin katıldığı bu direniş desteklemiştir ve iktidardan baskılarına karşı çık-

dürmektedirler.

O yıllarda tekeli burjuvazinin işçi sınıfımıza dayatmak istediği, ancak büyük direniş sonucu çıkaramadığı baskı yasalarını bugün de gündeme getirdiğini görüyoruz.

15-16 Haziran büyük işçi direnişinin Türkiye işçi sınıfının DİSK'li, Türk-İş'li, tüm namuslu sendikacıların işçi hak-

larını ortadan kaldırmaya yönelik saldırılara birlikte göğüs germesi gerekmektedir. Bu yöndeki savaşım, sendikal çabılara konan yasağa, yetki alma, sendika değiştirme, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara karşıdır. Bu savaşım DİSK'li, Türk-İş'li, tüm tutuklu sendikacıların serbest bırakılması savaşımıyla içiçeridir. yordur.

ATILIM, Ağustos 1981 sayısından:

Toplu çıkarmalara karşı savaş !

Renault'da 677 işçi ve teknisyen arkadaşımızı işten çıkardılar. «Tenkisa» (Toplu işten çıkarmaya) gitmeyi, işveren iki yıldan beri kaç kez denemiştir. Ama sendikamız DİSK üyesi Maden-İş'te örgütlenip savaşarak bu girişimleri her seferinde geri püskürttü. İşveren ancak askersel diktatörlük koşullarında toplu çıkarmayı gerçekleştirebildi.

Cunta, başta işten çıkarmaları sınırladığını, kendi kararına bağladığını bildirmişti. Ama biz, işçilerin haklarının ancak gene işçilerin kendi örgütlü gücü ile güvence altına alınabileceğini biliyoruz. Oysa onlar, yetki hakkını kanımız pahasına söke söke kazandığımız Maden-İş'imizi kapattılar. Grevleri yasakladılar. Sıkıyönetim Komutanı Aral, polis tabikatlarında grevcilerin üstüne ateşli silahlarla saldırıya talim ettirip, bir de bunu Bursa gazetelerinde resimleriyle ilan etti. Sendika temsilcilerimiz tutuklandı. Kayyuma teslim edilen sendikamızdan artık yararlanamaz olduk. İşveren, işte böylesi süngü zoruyla gücüsüzleştirildiğimiz koşulları fırsat bildi..

Sınıf düşmanı fırsat kaçırıyor. DİSK'e, Maden-İş'e bir daha yaşam tanımay niyet-

leri olmadıkları açık. Öte yandan kapatılmayan Türk-İş 8. Bölge Temsilciliği, arkadaşlarımızın çıkarılması karşısında eli kolu bağlı bekliyor. Oysa Türk-İş bir işçi örgütüdür. Sendikacı işçilerin çoğunluğuna içinde barındırıyor. Hele DİSK'in kapalı olduğu koşullarda Türk-İş'in yöneticilerinin, tüm Türk-İş sendikacılarının omuzlarında tüm işçilerin hakları için savaşmak zorunluluğu var. Üstelik sınıf düşmanımız biz işçileri parça parça bölüp teker teker avlama taktiği güdüyor. Bir yandan bizde toplu çıkarmaya gidilirken, öte yandan Türk-İş'e bağlı Tofaş'ta da işveren toplu çıkarma yapacağını açıkladı.

..Türk-İş 8. Bölge Temsilciliği susuyor ama, Tofaşlı işçiler, diğer işverenlerden Türk-İş'li işçiler dayanışmaya hazırdır. DİSK'li, Türk-İş'li tüm işçiler sınıf düşmanının saldırılarına omuz omuza göğüslemeliyiz. Açık olan sendikalar da, biz işçi sınıfının maldir. Onların olanaklarından yararlanalım. İşçi sınıfına karşı sorumluluğuna yan çizen 8. Bölge Temsilciliği'nden birlikte hesap soralım. Renault'daki toplu çıkartma, Tofaş'taki çıkartma tehdidi karşısında, hep birlikte ona görevini hatırlatalım!..

Hasan S. - Bursa

Gerici Demirel hükümeti o günlerde hazırladığı bir yasa tasarıyla DİSK'i yoketmeyi, tüm işçi hareketini, sendikaları gerici hükümetlerin, tekeli patronların kontrolüne almayı hedefliyordu. Bu tasarıya karşı DİSK'li, Türk-İş'li onbinlerce işçi ayağa kalktı. İş-

nuçları ise şöyle özetlemek mümkün. Bir kere işçi sınıfımız her türlü baskı ve teröre karşı demokratik haklarını, kazanımlarını savunmada kararlı olduğunu egemen sınıflara göstermiştir. İşçi sınıfımız demokratik hak-

ları savunmada devrimci bir sınıf olmuştur. Türkiye'de sınıf savaş 15-16 Haziran direnişiyse yeni bir doruk noktasına ulaşmış, bu direnişte yerlerini alan çok sayıda işçi yeni deneyimler kazanmış ve sınıf sendikacılığının bayrağını günümüze dek sürdürmüşlerdir. Bugün de askeri yönetim altında sür-

Faşist Almanya'nın Sovyetler Birliği'ne saldırısının 40.yılında barış savaşının önemi

Bundan 40 yıl önce, 21 Haziran 1941'i 22 Haziran'a bağlayan gece dünya tarihinin kara bir sayfası daha yazılmaya başlandı: Faşist Hitler Almanya'sı Sovyetler Birliği topraklarına haince saldırıya geçti. Karşılıklı saldırmazlık anlaşmasını çiğneyerek 140 tümenle, 3550 tankıyla ve 2000 uçakıyla Sovyet ülkesini barbarca yakıp yıkmaya başladı.

İkinci Dünya Savaşı'nın ikinci yılında yapılan bu saldırının amacı faşist Almanya'ya yeni ve zengin hammadde kaynakları kazandırmak, «yaşam alanını» genişletmek ve sosyalizmin kalmasını yıkmaktır. Ayrıca faşist nazi ideolojisi Slav ırkını yoketmesi gereken «aşğılık» bir ırk olarak görüyordu. Böylece faşist Alman orduların sivil, asker, kadın, çocuk ayırımı yapmaksızın, taş üzerinde de bırakmayan canı bir saldırıya giriştiler.

Berlin, Mayıs 1945: Bir Sovyet askeri hükümet binası merdivenlerinde Nazi madalyalarını süpürüyor.

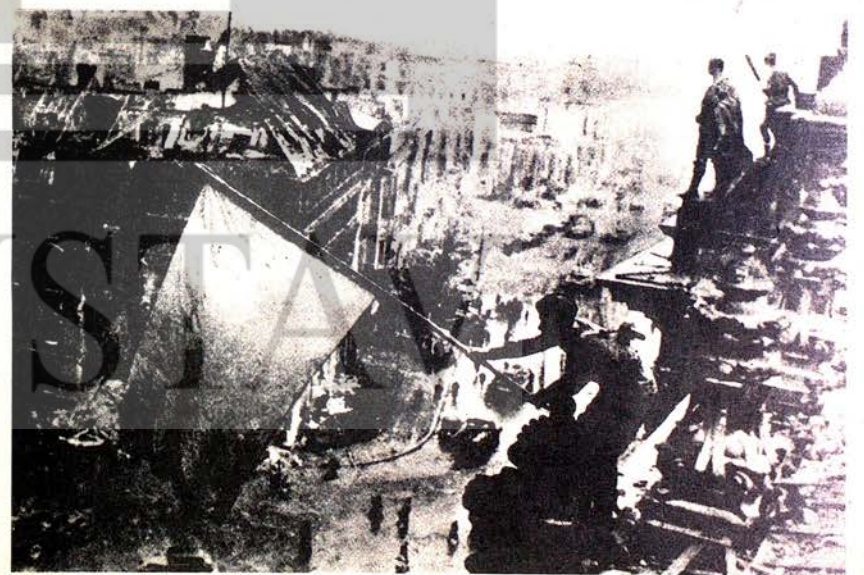
Sovyetler Birliği hükümetinin 22 Haziran 1941 tarihli çağrısında şöyle deniliyor: «Bu saldırı SSCB ve Almanya arasında bir saldırmazlık anlaşması imzalanmış ve Sovyet hükümetinin bu anlaşmanın koşullarını tam olarak yerine getirmiş olmasına rağmen yapılmıştır.» Bu çağrı ile birlikte Sovyet halkı ülkesini faşist saldırıya karşı korumak üzere savaşa başladı. Bu halk savaşı aynı zamanda diğer Avrupa ülkelerinde verilmekte olan direniş hareketine güç katıyordu. Sovyet ve diğer Avrupa halklarının faşist saldırmazlık karşı savaşının gittikçe güçlenmesi ABD, İngiliz emperyalistlerini konularını değiştirmeye zorladı.

12 Temmuz 1941'de Sovyet-İngiliz ittifakı kuruldu ve arkasından Amerika Devlet Başkanı Roosevelt ise Fransız hükümetinin katıldığı ortak görüşmelere başladı. Böylece Anti-Hitler Koalisyonu'nun ilk adımları atılmış oldu. Böyle bir ittifakın kurulması için Sovyetler Birliği 1934 yılından beri çağrı yapmaktaydı.

22 Haziran 1941'de gerçek savaş gününün ancak yüzde 60'ını hazır durumda bulundurabilen Sovyetler Birliği ilk haftalarda faşist saldırının hızla ilerlemesini önleyemedi. Hitler orduların geçtikleri yerleri yakıp yıkıyor, kırmayı yapıyorlardı. Tüm savaş boyunca 20 milyon Sovyet yurttaş hayatını yitirdi, 1700'ün üzerinde şehir, 70 binin üzerinde köy yerle bir oldu, 32 bin endüstri tesisi ve 84 bin okul ve yüksek okul harap oldu.

Başlangıçtaki tüm zor koşullara karşın kahraman Sovyet halkı Aralık 1941'de Alman ordularını Moskova önlerinde durdurmasını başardı. Dünya tarihinde o zamana kadar görülmemiş bir kahramanlıkta Sovyet halkı Hitler'in ordularını geri püskürtmeye başladı. Ve 1945'de Berlin'de İkinci Dünya Savaşı'na son verdi. Barışı getirdi.

22 Haziran 1941'de başlayan bu saldırı Sovyetler Birliği'ne yapılan ilk askeri saldırı değildi. 1. Dünya Savaşı'

Tüm insanlığı köleleştirmek isteyen Hitler faşizmi tam 40 yıl önce Sovyetler Birliği'ne saldırmıştı. Sovyet halkın 20 milyon şehit vererek insanlığı faşizm canavarından kurtardılar. Kızıl Ordu, Hitler faşizminin başını Berlin'de ezdi.

minde de olduğu gibi asil saldırganın, başta ABD, emperyalist çevreler olduğunu görüyoruz.

Tarih yalan söylemez. Saldırıya uğrayan, hem de iki kere, milyonlarca insanın ve maddi zenginliklerinin yitiren Sovyetler Birliği'dir. Sovyet halkı bu acıların unutmamıştır. Ayrıca, Sovyet halkının verdiği büyük anavatan savaşı sosyalizmi dünyaya yıkacak hiç bir gücün bulunmadığını göstermiştir.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin 26. Kongresi'nde L. I. Brejnev ülkesi için baştan daha önemli hiç bir sorun olmadığını belirtti. Bu açıklamada dünyamızdaki tüm yurtsever ve barışsever

güçler için bir dayanak ve aynı zamanda bir görevler perçevesidir. Günümüzde silahlanma yarış çığnılgına, Avrupa'da yerleştirilmeye başlanan yeni orta menzilli füzelere, NATO'nun saldırı politikasına ve ABD Başkanı Reagan'ın uluslararası ilişkileri gerginleştirme girişimlerine karşı savaşım tüm demokrat insanları baş gövüdü. Bu açıdan ülkemiz barışseverlerine de önemli görevler düşmektedir. Yeniden azdırılmaya başlanan anti-komünizm ve anti-Sovyetizm karşı çıkarak, cuntanın ve ordunun içindeki ve dışındaki gerici, Amerikancı çevrelere karşı durmak, onları yalıtılmak yakıcı önem taşıyor.

Nötron bombasına hayır !

Beste 1. sayfa

çok tayca araları yerleştirildi. Ve nihayet Reagan yükselen baş hareketine en büyük provokasyon olan kararını 6 Ağustos günü açıkladı.

Bilindiği gibi nötron bombasının en büyük özelliği, nötron ışınlarının binlerce veya on binlerce çarpanarak bunlara zarar vermesi, sadece canlıları yok etmesi. Savaş çıkartılan Nötron bombasının bu özelliğinden dolayı onu *temiz bomba* olarak nitelendiriyorlar. Reagan ve Avrupa'daki bazı ülkelerin Nötron bombasını açıklamak için o kadar yalanlar, gerekçeler buluyorlar. «Bu sadece Rus tanklarına karşı bir savunma aracıdır» diyorlar. Halbuki onlar Batı Avrupa'ya bu tankları yok edecek tonlarca silah yerleştiriyor. İşte ABD'nin kendi verisi: Varşova Paktı'nın her bir tankı başına NATO'nun yerleştirilmiş on tank yedekçisi var.

Bu silah, ABD atom endüstrisi konsorjleri tarafından işgali amaçları için düşünülmüştür. Diğer silahlardan farklı olarak binlerce, değerleri zarar vermemesi, emperyalilerin çıkartması sonucu çıkacak bir atom savaşında, diğer ülkelerin endüstrilerini, şehirlerini, tüm değerlerini olduğu gibi ele geçirebilir. Bu yarı parçaları ve onları insanlardan *etimsiz* emektir. İşte onun için en gerici güçler, amaçlarına ulaşabilmek için baş gücülerinden korkularından kendi mütefiklerine bile sormadan alelacele üretime geçtiklerini açıkladılar.

Bu arada yine baş gücülerinin tepkisini önleyebilmek için sanarak çok ucuз bir yalana başvuruyorlar, *yalnız ABD'de yerleştiriyoruz* dediler. Oysa bu bombanın Batı Avrupa'ya, Türkiye gibi NATO ülkelerine yerleştirilmek için ürettiği bütün dünyaca biliniyor. Bu gerek daha önce de ABD yöneticilerinin kendi ağzlarından açıklanmıştır.

Barış gücülerini vurguluyorlar:

-Nötron bombasının üretimi, atom savaş tehlikesini bir adım daha yaklaştırmıştır.

-Nötron bombasının üretimi karar,

ABD ve Sovyetler Birliği arasında yapılacak silahsızlanma görüşmelerini çıkmaza sokmaktadır.

İki yıl önce Dünya Barış Konseyi'nin çağrısıyla 700 bin insan Nötron bombasının ve tüm nükleer silahların yasaklanması için imza vermişti. Birinci kalesi Sovyetler Birliği, 20 Ekim 1978 tarihinde ABD'ye, karşılıklı olarak Nötron bombasının üretilmemesi önerisini yapmıştı. Savaş çıkartırsa ABD yönetimi bu öneriyi hiç bir yanıt vermedi ve son olarak *İğrenç kararını* açıkladı. Politik görüşü ne olursa olsun, milyonlarca barıştan yana insan bu kararı lanetliyor. Sovyetler Birliği 9 Ağustos 1981 günü yaptığı açıklamada «Bu provokasyona karşı kendi halkının ve bağışıklarının güvenliğini için gerekli önlemleri alacağını» belirtti ve silahsızlanma görüşmelerinin bir an önce başlatılmasını istediğini yineledi.

F.Almanya hükümetinin karara karşı kuyupak tutumunun yanında, realist çevreler F.Alman hükümetinin bir an önce açıklama yapar, topraklarında Nötron bombasının yerleştirilmesine izin vermeyeceğini söylemişlerdir. SPD Başkan Yürümcü, Wischniewski, ABD ve Sovyet Dışişleri Bakanlarının görüşmelerinin arifesinde alınan bu kararın silahsızlanma görüşmelerine vereceği zararı vurguladı. SPD/FDP hükümet sözcüsü, federal hükümetin «bomba henüz ABD'de yerleştirilmiyor, Avrupa'da yerleştirilmesi de söz konusu olmadığı için federal Meclis'i de görüşmemize gerek yok» şeklindeki tutumunu şiddetle eleştirdi. F.Almanya'da komünistlerin, sosyalistlerin, dinsel kışkırtıcılar, genetik örgütlenimler, sendikaların yaptıkları protestoları yürüttüleri, imza kampanyaları birbirini kovalıyor.

Nötron bombasının üretimine karşı tüm barışsever güçler hareket ettiler. Dünya Barış Konseyi, Dünya Sendikalar Federasyonu, sayısız kuruluş, ABD'yi tüm silahlanma yarışının sorumlusu olarak lanetlediler, tüm dünya halklarını Nötron bomba-

asının üretilmesine, yerleştirilmesine karşı savasa çağrılar. Sosyalist Ülkeler Gen'leki Silahsızlanma Konseyi'nde Nötron bombasına ilişkin bir Girişim kurak uluslararası alandaki çalışmalar başlatıldı. Girişim, yaptığı açıklamada «tüm insanlığı tehdit eden bu yeni tehlikeyi yok etmek için vakti geçirmeden bu silahın üretimini, yerleştirilmesini ve kullanılmasını yasaklanması için harekete geçilmesini gerektiriyor» belirttiler.

NATO üyesi Batı Avrupa ülkeleri hükümetleri de ABD'nin bu kararını lanetliyorlar. Finlandiya, İsveç, Danimarka, Norveç hükümetleri resmi açıklamaları ABD'nin bu kararın derhal geri alınmasını istedikleri ve kendileri topraklarında bu silah yerleştirilmeyeceğini vurguladılar. 20 Ağustos 1981 günü, 150 Avrupalı kamu ortak bir açıklama yaparak tüm dünya yazarına baş için savasın çağrısı yaptı. Çağrının ana bölgesi, Hain'ın «dünyada barışın daha önemli şeyler de vardır» sözlerine yanıt olarak «Dünyada barışın daha önemli şey yoktur» oldu.

Türkiye'de de Amerikan uşaklarının bombayı aklamak, İler Türkmen'in bu bombanın Türkiye'de de yerleştirilebileceği gerçeğini örtbas etme çabalarına karşın, protestoları yükseldi. Basında bu konuda yer alan bazı gerçekçi yazarların yazılanları bülümleri okurlarımıza 3.sayfada sunuyoruz.

12 Eylül, Ağustos 1981

MHP'li teröristler hak ettikleri cezaya çarptırılmalıdır !

Faşist MHP sanık sandalyesinde !

19 Ağustos 1981 günü yurdumuzda binlerce insanın canına kıyan, emekli insanlarımızı parçaya, pazara, kahveye çıkarmaktan bile yıldıran, yurdumuzu kana bulayan MHP'li teröristlerin yarınlanma bağıdır. Askeri savının hazırladığı bin sayfalık cinayetler dosyasının başında yayınlanan yalnız bir kaç sayfalık özet bile bu partinin insanlık dışı yaman yüzünü gözler önüne serdi.

Faşist MHP ve yan kuruluşları aşağıdaki suçlardan yargılanıyor:

1. Anayasal düzenin, cumhuriyetçilik ve demokrasi prensiplerine aykırı olarak, devletin tek bir kişi tarafından yönetilmesi amacıyla düzenli olarak değiştirilmesini zorlayıcı faaliyetler.

2. Türkiye ahalisini birbirini aleyhine silahlandırarak toplu kıyım yönündeki tek bir kişi tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyet kurmak, faaliyetlerini düzenlemek, yönetmek, bu cemiyete girmek.

3. Bir şeyi işlemek ve işlenmesine müsaade etmek için bazı örgütlerin oluşturdukları baskı gücünden yararlanarak tehdit etmek.

4. Amacı, cumhuriyetçiliğe ve demokrasi prensiplerine aykırı olarak devletin tek bir kişi tarafından idare edilmesini hedef tutan cemiyet kurmak, faaliyetlerini düzenlemek, yönetmek, bu cemiyete girmek.

5. Bir şeyi işlemek ve işlenmesine müsaade etmek için bazı örgütlerin oluşturdukları baskı gücünden yararlanarak tehdit etmek.

6. Silah kaçakçılığı yapmak, ruhsatsız silah bulundurmaktır.

7. Silahlı gasp.

8. Hirsizlik.

Mahkeme günü iç ve dış gerilicik yoğun bir kampanyaya girişti. Baş katil Türkiye'nin kriz geçirildiği, 14 kilo zayıfladığı vb. gibi acıdırma taktiklerine başvurdu. Uluslararası gerilicik örgütlediği 7 Fransız avukatı, Batı basın-yayın kurumları MHP'li katilleri cesaret vermek için her yola başvurdu. Faşist MHP yöneticileri kendilerine masum, mazlum süsü verip kamuoyunun sempatisini kazanmaya, kanlı cinayetlerini unutturmaya çalışıyorlar. Diğer yandan mahkemede de hakimleri bile tehdit ediyor, gerçek yüzlerini gösteriyorlar. Hakimleri, savcılar «bir gün siz de bu sanık sandalyesinde oturabilirsiniz» diye tehdit etmeye, usul hakkında sık sık söz alıp mahkeme-

yi uzatmaya, zaman kazanmaya çalışıyorlar. Avukatların arasında Demirel'in adamları, eski AP milletvekilleri de bulunuyor.

Terörist yazar Nazlı İloak ise idamdan yargılanan MHP şeflerinin «edilleri sabit olduğuna göre» salıverilmesini istiyor. Bilindiği gibi böyle «salıverilene», yakalanmayan Enver Altaylı gibi MHP şefleri jimi Federal Almanya'da cirit atıyor, MHP'yi kuturmak için konsolosluk önlerinde eyerler düzenliyorlar.

Faşist katillerle bu cesareti veren kimdir? Tekelci patronlar, uluslararası ve iç gerilicikler. Cuntanın bunlara karşı takındığı uzlaşmacı politikadır. Soruyoruz:

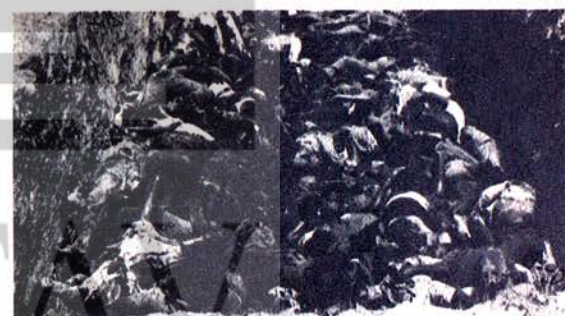
Faşist MHP'yi yıllarca desteklemiş olan, resmi silahlarla yıllarca besilmiş olan subaylar, kontr-güçleri neden açıklanmamış? «Bana milletveilleri suç işliyor dediklerim» diyen Demirel'in bu terör örgütü ile hiç mi ilgisi yoktu? Ankara'da aranan katilleri yanında saklayan Emniyet Müdür Muavini gibi emekli «görevlileri» neden hala kollukta tutuluyorlar? Darbenin subayları nasıl hak verileri koruyabiliyor? MHP'ye para verdiği savcılara açıklanan büyük patronlar nasıl oluyor da hala gazetelere demeçler verip, ülke yönetiminde söz sahibi olabiliyorlar?

Batılı basın yayın kuruluşları, BBC gibi radyolar jiminden Türkiye ve adamlarının uzun süren bir mahkeme döneminde sonra bir kaç ay hapisle kurtulacağı haberini yaymaya başlamışlardır.

Oysa halkımız bu insanlık dışımlarının en kısa zamanda en ağır şekilde cezalandırılmasını istiyor. Bunların mahkeme sürecinde bırakma, kamuoyunu kandırma çabalarına izin verilmemesini, bunları masum göstermek için her yola başvurma Teröristlerin MHP yanlısı yayınlarını susturulmasını istiyor. Demirel ile MHP'li şefleri arasında, azgın gerici-faşist subaylar arasında ilişkileri yürüten, serbest geçen İhsan Kabadayı, Faruk Demirel, Ali Papat Eyüboğlu, Osman Albayrak, Tahir Şaşmaz gibi MHP şeflerinin derhal tutuklanmasını istiyor.

Güney Afrika ırkçılarının Angola'ya saldırısı tüm dünyada lanetleniyor !

İrkçı Güney Afrika birlikleri işgal altında tuttukları Namibya'dan Angola Halk Cumhuriyeti topraklarına saldırıyor. İrkçı birlikleri Angola topraklarında 300 km. ilerlediler, halka karşı insanlık dışı bir kırmı uyguluyorlar. Köyleri, şehirleri bombardımanla yerle bir ediyorlar. Angola Halk Cumhuriyeti orduların ırkçı saldırılarına geri plâstürmek için var gücleriyle savaşıyorlar. Güney Afrika'nın bu saldırısı, işgal ettikleri bölgelerde CIA güdümlü kuvvetler bir UNITA hükümeti yerleştirme planları tüm dünyada protesto ediliyor. İrkçı saldırılarına Reagan hükümeti açıkça destekliyor. BM Güvenlik Konseyi'nde bu saldırıyı protesto kararı ABD'nin vetosuyla önlendi. Amerikan emperyalistlerinin bir ırkçılar destek-

Güney Afrika'nın saldırılarına yıllardır Angola topraklarına saldırılar düzenliyor, köyleri basıp sivil halka karşı toplu katliamlar uyguluyorlar. 1978'de Cassinga'da 582 insanı öldürdüler.

leme politikası bir çok batılı devlet adamı tarafından bile nefretle kınandı. Angola halkı Güney Afrika

birliklerini topraklarından atacaklar. Tüm dünya halkları Angola halkının yanında yer alıyorlar.

TKP çökertilemez !

Beste 1. sayfa

mizin, Merkez Bankası'nın, bütçenin, KİT lerimizin tepesinde oturular, hışm defterlerin 3 ayda bir kontrol edip emirler yazdıkları, IMF'ler, OECD'ler yoksuz «Rus casusluk» örgütleri mi? Özal kimin ajanı? Halkımız yazgısını böylesine insan dışıca kimsin satıyor? Ajan, vatan haini, ulus düşmanı kim? Sorulacak soru, alınacak hesap çok! TKP'ye karşı açılan azgın kampanyanın ardındaki güçler işte bu soruların korkuyorlar. Bunun için de halkımıza şaşırtmaya, yanlış hedeflerle ihanetlerini saklamaya çalışıyorlar. Hem çalıyor çalıyor, hem de TKP'yi gösteriyor, «hırsız var!» diye bağırıyorlar. TKP komşumuz Sovyetler Birliği'ni sosyalizmin en güçlü kalesi olarak savunuyor. Türkiye emekçileri örnek gösteriyor. Sovyetler Birliği'nin ulusal kurtuluş savaşında halkımıza yardım, kurdukları sonraları ulusal ajandiristliğini kurmamıza yaptığı katliamların unutturulmasını önüyor, bu kamagün dostumuzla en iyi

dostluk ilişkilerinin kurulması için savaşıyor. TKP, SBKP'nin dünya işçi hareketinin en deneyimli, en güçlü bölüğü olduğunu belirtiyor.

Terörist yazarlarını, anti-Sovyet generaleri korkutanlar bunlardır. Onlar TKP'ye saldırırken onu proletarya enternasyonalizminden koparmaya çalışıyor, aynı darbeye hem tüm demokrasi güçlerine, hem de Sovyetler'le iyi komşuluk ilişkilerine, bu ilişkilerin savunucularına vurmak istiyorlar. Emekçileri, halkımızı Reagan'ın soğuk savaş politikasına çekmeyi, Nötroncuların kuyrucuna takmayı hedefliyorlar.

Cuntanın ikircimli politikası bu saldırılarla meydan açıyor. Hem Sovyetler'le iyi ilişkileri istiyorlar, hem de tüm insanlığın sorunu olan, Türkiye ve diğer NATO üyesi Avrupa ülkeleri için üretilen Nötron bombası için «bizim sorunumuz değil» diyorlar. Hem «terörizm buluşmaları hesap soracağız» diyorlar, hem de terörizme karşı her zaman savas vermiş olan TKP'ye, TİP'e, TSİP'e, Kürt devrimci de-

mokrat hareketine, Genç Öndü'ye, İGD'ye, İKD'ye, DİSK'e karşı tekelci basında saldırı kampanyaları düzenliyorlar. Binlerce süs insan işkence altında inatlıyor.

TKP, tüm diğer demokrasi güçleri, işçi partileri ile birlikte buna karşı çıkıyor. Demokrasi güçleri açık, barıştan yana, Reagan'ın savaşı politikasına karşı kesin, uzlaşmasız bir savas veriyorlar. İşkenceciler, anti-demokratik baskılara, gerici yasa tasarılarına karşı savaşıyorlar. Bunun için tekelcilerin korkusu boşuna değil. Dünyada çok ülkede komünist partisi imha edilmek istenmiş, ama hiç bir yerde bu başarılamamıştır. Ernst Thälmann (Ünlü Alman komünisti Thälmann'ın 37 yıl önce faşist SS tarafından kurşuna dizilmesi) gibi ünlü komünistlerin dedikleri gibi, komünist partisini burjuvazi yok edemez, çünkü onu yok etmek için işçi sınıfını yok etmek gerekir. Burjuvazi de bunu yapamaz. Bu demir kurtuluş Türkiye için de geçerlidir. Türk burjuvazi ne TKP'yi, TİP'yi, TSİP'yi, ne de diğer demokrasi güçlerini susturmayı başarabileceklerdir.

KURTULUŞ

Yurt dışındaki işçilerimiz K.Türkler'i saygıyla andı

Anma toplantılarında DİSK yöneticilerine özgürlük istendi !

Türkiye işçi sınıfının yılmaz savaşçılarından T.Maden-İş Sendikası Başkanı Kemal Türkler'i faşist katillerce katlinin birinci yılında Batı Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde düzenlenen anma toplantılarında saygıyla andık.

F.Almanya'daki anma toplantıları "Kemal Türkler'i Anma ve 51 DİSK Yöneticisi

temsilcisi ve Türkiye Demokratlarıyla Dayanışma Girişimi üyelerinden Peter Heinrich, Gladbeck'ten Papaz Martin Meier Stiehr, Sosyalist Yüksek Öğretim Birliği SHB'nin 2.Genel Başkanı Christian Cordes, SHB Federal Komisyonu üyesi Anette Hagemeier, Essen Krupp işyeri temsilciliği başkanı Wolfgang Hausmann'ın yanı sıra

rası güçlerinin demokratik ve sosyal haklara saldırılara karşı geniş çapta eylem birliğinin kurulmasını zorunlu kıldığını belirtti. Türkiye'deki yönetimin sendikal harekete ağır darbeler indirdiğini, demokratların, komünistlerin, Kürt demokratlarının ağır işkenceler altında tutulduğunu, Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisinin idam cezası ile yargılanmak istenmesinin Türkiye işçi sınıfı hareketine karşı ağır saldırı olduğunu vurguladı ve tüm tutuklu demokratların serbest bırakılmalarını istedi.

Konuşmacı daha sonra Türkiye'ye askeri yardımı sürdüren federal hükümeti Türkiye'deki insanlık dışı uygulamaları desteklediği için protesto etti.

DKP temsilcisi başı koruma konusunda Türkiye ve Alman işçi sınıflarının beraber çalışmaları gerektiğini vurguladı ve orta menzilli roketlerin Avrupa'ya yerleştirilmesine engel olmak için protesto eylemlerini güçlendirmenin önemi üzerinde durdu.

DKP temsilcisinin yanı sıra çok sayıda demokratik kuruluşun temsilcileri dayanışma mesajlarını okudular, İlettiler. Bunlar arasında yer alan SPD Wiesbaden Şehir Yöneticisi ve IG-Chemie üyesi Wilfried Ries, Alman Sosyalist İşçi Gençliği Bad-Kreuznach örgütünden bir temsilci, Glyco işyeri işçi temsilciliği üyesi bir işçi, Alman Barış Derneği'nden bir temsilci, Papaz Martin Stier, Duisburg Evangelische Kirchengemeinde'den Papaz Heinz Hübner, Alman Anti-faşistler Birliği'nden bir temsilci dayanışma mesajları okudular. Genç Sosyalistler, SJD-Die Falken, MSB Spartakus, Sosyalist Yüksek Öğrenci Komisyonu mesajlarını gönderdiler. Bu mesajlarda Kemal Türkler'i anma toplantılarına dayanışmalarını ileterek, Abdullah Baştürk ve 51 DİSK yöneticisinin serbest bırakılmasını, Türkiye'deki işkencelere son verilmesini, tüm tutuklu demokratların serbest bırakılmasını istedikler.

Merkezi olarak düzenlenen anma ve dayanışma toplantılarında ayrıca korolların ve ozanların katıldığı kültür programları da yer aldı.

FİDEF'in Wiesbaden'da düzenlediği Kemal Türkler'i anma toplantısına 500'ün üzerinde izimiz katıldı

İle Dayanışma Geceleri" adı altında 25-26 Temmuz'da 5 bölgede merkezi olarak FİDEF tarafından düzenlendi. Bu arada Batı Berlin'den Türk Merkezi'nde 24 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma toplantısı yapıldı, yaşam ve savaşımı anlatıldı.

FİDEF'in Recklinghausen, Oldenburg, Stuttgart, Münih ve Wiesbaden'da düzenlediği anma ve dayanışma toplantılarına F. Almanya'daki demokratik kişi, kuruluşlar katılarak, mesajlar göndererek Türkiye'de demokrasi güçleri ile dayanışmalarını gösterdiler.

Toplantılara misafir olarak banka ve büro emekçilerinin sendikası HBV-Recklinghausen İl Yönetim Kurulu üyesi Adolf Strecker, Herten-Ewald kömür madeni işyeri işçi

değer bir çok demokratik kuruluşun temsilcileri katıldılar.

Anma ve dayanışma toplantılarında FİDEF adına yapılan konuşmalarda Kemal Türkler'in katıldığı 12 Eylül öncesi ve sonrası koşullarının bir değerlendirilmesi yapıldı, Batı Avrupa'daki işçilerimizin önünde duran sorun ve görevler dile getirildi.

FİDEF'in düzenlediği bu toplantılara 30'un üzerinde demokratik kuruluş dayanışma mesajı gönderdi. Alman Komünist Partisi DKP'nin Wiesbaden bölge başkanı ve Hessen Eyaleti Yönetim Kurulu üyesi Ottmar Befard DKP'nin dayanışma mesajını okudu. Konuşmacı, Kemal Türkler'in katlinin anti-faşist, anti-emperyalist ve tüm demok-

Batıberlin

Batıberlin Türk Merkezi 24 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenledi. Çok sayıda kişinin katıldığı toplantıda K. Türkler'in yaşam ve savaşımı anlatıldı. Türk Merkezi salonunda ayrıca Kemal Türkler ile ilgili duvar gazetesi hazırlandı. Toplantıda ayrıca Kemal Türkler'in yakın arkadaşı ve Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Selahattin Uyar, Kemal Türkler ile anılarını anlattı.

Idstein

F. Almanya'nın Idstein kentinde çalışan Türkiye işçileri başı ve özgürlük savaşçısı Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenlediler. İşçilerimizin toplantısı aşağıdaki belgiler altında yapıldı:

"Haydi DİSK'li, Türk-İş'li İşçilerin Savaşım Birliğini Güçlendirmeye, Abdullah Baştürk ve DİSK'li Sendikacılar Serbest Bırakılsın, Tüm Demokratlara, İlericilere, Yurtseverlere Özgürlük !"

Wiesbaden'da düzenlenen anma toplantısında koro ve ozanların katıldığı geniş bir kültür programı yer aldı.

Kassel

FİDEF üyesi Kassel Türkiye İşçi ve Öğrenci Derneği 22 Temmuz'da Kemal Türkler'i anmak ve idam cezası ile yargılanmak istenen DİSK'li yöneticilerle dayanışmayı yükseltmek için bir stand açıldı. Aynı günün akşamı demek lokalinde bir anma toplantısı düzenlediler.

Duisburg

Duisburg İşçi Derneği çok sayıda işçinin katıldığı bir Kemal Türkler'i anma toplantısı düzenledi. Toplantıda Kemal Türkler'e sığınan kurşunun tüm Türkiye işçi sınıfına sığıldığı vurgulandı, anısının yaşatılacağı tüm katılanlara havkındı.

Toplantıda Abdullah Baştürk'ün avukatına DİSK'li yöneticilerle dayanışma mektubu yazıldı ve F.Almanya'daki tüm demokratik kuruluşlara, Başbakan Helmut Schmidt ve SPD Genel Başkanı Willy Brandt'a çağrı yapılarak Türkiye'de demokratlara, yurtseverlere, sendika yöneticilerine yapılan işkencelere dikkat çekildi.

Çağrının bir bölümünde şöyle deniliyor: "Gerçeklik o zaman başlamadığı işi bugün askersel diktatörlüğün süngülerine dayanarak gerçekleştirmeye çalışıyor. DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve 51 sendikacı arkadaşları askersel diktatörlükte mahkemelerinde idam istemiyeler, yargılanıyor. Bu insanları tek "suç" işçilerin insanca yaşama ve çalışma koşullarına kavuşmaları için savaş veriyor. anti-demokratik saldırılara karşı çıkmak, faşist çetelerin yarattığı terörü kanamak olmuştur."

Biz F.Almanya'daki demokrasiden yana, işçilerin özgür sendikal örgütlenmesinden yana olan hiç bir insanın bu baskılara karşı susabilmesine inanmıyoruz. Türkiye'de politik görüşlerinden, sendikal çalışmalarından ötürü kovuşturulan, tutuklanan, işkence gö-

ren ve mahkum edilen insanlarla dayanışma her zamankinden daha da güçlenmelidir."

Paris

Fransa Türkiye İşçiler Derneği ATTİD'in yiğit sendika önderi Kemal Türkler'in faşist canilerce katledilmesinin 1.yıldönümünü anmak için hazırladığı toplantı büyük coşku ve kararlılıkla geçti.

Dernek salonu Kemal Türkler'in yaşamını, savasını, işi direnişlerini, grevlerini yanından resim ve vazalarla donatıldı.

Ulusal bağımsızlık, başı, demokrasi, toplumsal ilerleme savışından şehit düşenlerin anısına saygı duruşundan sonra yapılan konuşmada askersel diktatörlüğe karşı verilen savaşımızda Türkiye demokrasi güçlerinin ayrılmaz parçası olan Avrupa'daki demokrasi güçlerinin temel görevinin gerek uluslararası alanda, gerekse Türkiye'de uluslararası zindanlarında tutuklu yurtseverlerle dayanışmayı güçlendirmek olduğu vurgulandı. Daha sonra Türkiye işçi sınıfının savasını gösteren bir diya gösterisi yapıldı.

Belçika

Belçika'daki Türkiye İşçiler Birliği Kemal Türkler'in katlinin 1.yıldönümü ile ilgili bir bildiri çıkardı. Bildirinin bir bölümünde şöyle deniliyor: "Dünya demokratik güçleri, uluslararası sendikal hareket, halkımız DİSK'li sendikacıları ve zindanlarda yığılıca direnen ilericileri yalnız bırakmayacaktır. Kemal Türkler'in uğruna canını verdiği sınıf sendikacılığı yaşayacaktır. DİSK'e konan yasak, Türk-İş üzerindeki kısıtlamaları kaldırılmaldır! Abdullah Baştürk'e, demokratik sendikacılara, faşist ve Maoist teröristler dışında tüm politik tutuklulara özgürlük! Demokratların kovuşturulmasına, işkenceye son! Kemal Türkler'in katili MHP'ye ardındaki güçlerden hesap sorulsun !"

Kassel Türkiye İşçi ve Öğrenci Derneği 22 Temmuz'da Kemal Türkler'i anma gününde bir enformasyon standı açtı.

Özal'ın ekonomi politikası:

İşçinin dövizini alabilmek için 60 milyar TL para basıldı

Bu izin dönemi de bitti. Yine yüzbinlerce işçimiz yurda götü, hasret giderdi, eşi-dostu gördü, yeni iş dönemi için kafa dinlemeye çalıştı. Uлуу, izinden dönen işçilerimize seslendi ve «Türkiye'de gördüklerinizi orada anlatın» dedi. İzinde neler gördük? Fiyatlar geçen yıla göre yine neredeyse iki mislini bulmuştu, kепенini bir daha açmamasına kapatan esnaflar, gittikçe daha yüksek tepeleri "zapt eden" gecekonduların, yoksul, kimsesiz boya çocukları, şehirlerin, köyümüzün nasıl fakirleştiğini görüp geldik. Televizyonda terör kışkırtıcısı Demirel'in, MHP'li katillerin şeflerinin utanmaz yüzlerini göremedik ama, enantika, yüzüz banka-banker reklamlarını yine «doya doya» seyrettik. Bu kez oturduğumuz kahve taramadı ama, bir çok arkadaşımı-

zı göremedik. Zindanlara doldurulduklarını duyduk, ziyarete bile sokmadılar. Suçuz binlerce insanın işkenceye çekildiğini duyduk, gördük geldik. İşçi mahallelerinde, Kürt bölgelerinde oturanlarımızı durup durup aradılar.

İzincinin bu yıl da parasını almak için her yola başvurular. Bu yıl da izin dönemi TL'nin değeri suni olarak yüksek tutuldu, izincinin dövizini karşılığın altında elinden alındı. Yalnız bununla yetinmediler, "kağıt para" yetiştiremediklerinden bir kaç haftada 60 milyar TL karşılıksız para basıp piyasaya sürdüklerini açıkladılar. Şimdi izin döneminin izleyen aylarda yeni bir devalüasyon geleceği söylentileri başında çıkan yorumlarda yayılmaya başladı. Bu büyük

Ozal işçilerimizin dövizlerini karşılıksız paraıyla ellerinden aldı

devaflüasyon şimdiden yapılan günlük ayarlamalarla başlatıldı.

Başbakan Uлуу, izincilerimize sesleniyor, «Türkiye'de gördüklerinizi orada anlatın» diyor ve Turgut Özal karşılıksız kağıt para karşılığı aldığı dövizler için «teşekkür ediyor».

TKP'nin Sesi'ni dinle dinlet !

Hergün saat 7,9,11,13,17, 19'da Kısa Dalga 31 m. 9585 kHz. Saat 21,23, 01'de 49 m. 6200 kHz. Pazar günleri bunlara ek olarak: Saat 15'de 31 m. 9585 kHz.

RTÜLS
Sahibi İTO
Adres Anschriřt
Konto Nr. Türkische Sozialistengemeinschaft
Masraf 1. DM
Baskı Eigendruck

15 Günlik İşçi Gazetesi
İTO Yönetim Kurulu
KURTULUŞ, Katzbachstr. 3.100 Berlin 61
Postbeckmanı Berlin West 239388109
Yıllık Abone 40. DM
Katzbachstr. 3. 1000 Berlin 61